

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 5.7.2023
COM(2023) 416 final

2023/0232 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om markövervakning och markresiliens (lag om markövervakning)

{SEC(2023) 416 final} - {SWD(2023) 416 final} - {SWD(2023) 417 final} -
{SWD(2023) 418 final} - {SWD(2023) 423 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Mark är en viktig, begränsad, icke-förnybar och oersättlig resurs. Friska marker utgör den nödvändiga grunden för vår ekonomi, vårt samhälle och vår miljö eftersom de producerar livsmedel, ökar vår motståndskraft mot klimatförändringar, extrema väderhändelser, torka och översvämningar och stöder vårt välbefinnande. Friska marker lagrar kol, har större kapacitet att absorbera, lagra och filtrera vatten och tillhandahåller viktiga tjänster såsom säkra och näringsrika livsmedel och biomassa för bioekonomier som inte är livsmedel.

Vetenskapliga belägg¹ visar att omkring 60–70 % av marken i EU för närvarande har dålig markhälsa. Alla medlemsstater står inför problemet med markförstöring. Nedbrytningsprocesserna fortgår och fortsätter att förvärras. Problemets drivkrafter och effekter går utöver de nationella gränserna och minskar markens förmåga att tillhandahålla dessa viktiga tjänster i hela EU och i grannländerna. Detta skapar risker för människors hälsa, miljön, klimatet, ekonomin och samhället, inklusive risker för livsmedelsförsörjning, vattenkvalitet, ökad påverkan från översvämningar och torka, produktion av biomassa, koldioxidutsläpp och förlust av biologisk mångfald.

Det provocerade och omotiverade ryska anfallskriget mot Ukraina har destabiliserat de globala livsmedelssystemen, intensifierat riskerna och sårbarheterna avseende livsmedelsförsörjning i hela världen och förstärkt EU:s behov av att göra sina livsmedelssystem hållbara under de kommande århundradena. Trenderna och en kombination av olika drivkrafter som påverkar livsmedelsförsörjningen riktar uppmärksamheten mot det faktum att tillgänglighet, tillgång (överkomlighet), användning och stabilitet inte kan tas för givet, varken på kort eller lång sikt². I detta sammanhang är bördig jord av geostrategisk betydelse för att säkerställa vår tillgång till tillräckliga, näringsrika och överkomliga livsmedel på lång sikt. Livsmedelskedjan är starkt sammanlänkad och beroende på global nivå, och EU är en viktig global aktör på de internationella livsmedelsmarknaderna. För att producera tillräckligt med livsmedel för en global befolkning som förväntas växa till 9–10 miljarder människor 2050 är bördig mark en viktig tillgång. Eftersom 95 % av våra livsmedel direkt eller indirekt produceras på denna värdefulla ändliga naturresurs har markförstöringen en direkt inverkan på livsmedelsförsörjningen och de gränsöverskridande livsmedelsmarknaderna.

Belastningen på jord och mark ökar globalt. I EU har 4,2 % av territoriet gjorts till artificiell mark genom markexploatering. Markexploatering och hårdgörning av mark fortsätter, främst på bekostnad av jordbruksmark. Dessutom påverkar markförstöringen jordbruksmarkens potentiella långsiktiga bördighet. Det uppskattas att mellan 61 % och 73 % av jordbruksmarken i EU påverkas av erosion, förlust av organiskt kol, för höga halter av näringsämnen (kväve), markpackning eller sekundär försaltning (eller en kombination av dessa hot). Markpackning kan till exempel minska skördarna med 2,5–15 %. Utan hållbar

¹ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för forskning och innovation, Veerman, C., Pinto Correia, T., Bastioli, C., m.fl., *Caring for soil is caring for life: Ensure 75 % of soils are healthy by 2030 for food, people, nature and climate: report of the Mission board for Soil health and food*, Publikationsbyrån, 2020, <https://data.europa.eu/doi/10.2777/821504>.

² Arbetsdokument från kommissionens avdelningar *Drivers of food security*, SWD(2023) 4 final.

förvaltning och åtgärder för att återställa mark kommer försämrade markhälsa att vara en central faktor i framtida livsmedelsförsörjningskriser.

Friska marker är nödvändiga för jordbrukare och det agronomiska ekosystemet som helhet. Att bevara eller öka markens bördighet på lång sikt bidrar till en stabil eller till och med högre avkastning på grödor, foder och den biomassa som krävs för andra bioekonomisektorer än livsmedelssektorn och som bidrar till utfasningen av fossila bränslen från vår ekonomi³, och ger jordbrukarna en långsiktig produktionssäkerhet och långsiktiga affärsutsikter. Tillgången till friska och bördiga jordar och marker är avgörande för övergången till en hållbar bioekonomi och kan därför bidra till att öka och bevara markens värde. Åtgärder för att öka markens bördighet kan också minska jordbruksföretagens driftskostnader, såsom kostnaden för insatsvaror eller maskiner. Jordbrukare kan få ekonomiskt stöd för vissa metoder, t.ex. inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) eller förslaget om en EU-ram för certifiering av koldioxidupptag⁴.

Markförstöring skadar också människors hälsa. Luftburna partiklar från vinderosion orsakar eller förvärrar luftvägs- och hjärt- och kärlsjukdomar. Hårdgjord mark förlänger de höga temperaturerna under värmeböljor och har mindre kapacitet att fungera som en sänka för föroreningar. Förorenad mark påverkar också livsmedelssäkerheten. Exempelvis har cirka 21 % av jordbruksmarken i EU kadmiumhalter i matjorden som överskrider gränsen för grundvatten. Miljöns och naturens rekreativvärde, med kopplingar till vår fysiska och psykiska hälsa, stöds också av en frisk och hållbart förvaltnad mark. Detta är värdefullt både på landsbygden och särskilt i stadsområden, där antagandet av hållbara förvaltningsmetoder kan bidra till att skapa hälsosamma grönområden och minska värmeöarna samt förbättra luftkvaliteten och boendeförhållandena. Att förbättra markhälsan är avgörande för att öka EU:s motståndskraft mot negativa händelser och anpassningen till klimatförändringarna. Europas motståndskraft mot klimatförändringarna är beroende av markens halt av organiskt material och dess bördighet, vattenhållnings- och filtreringskapacitet samt dess motståndskraft mot erosion. Kolinlagrande jordbruksmetoder bidrar till att lagra koldioxid i marken och till att begränsa klimatförändringarna. Markens kapacitet att hålla kvar vatten bidrar både till att förebygga och hantera katastrofrisker. När marken kan absorbera mer regn minskar den översvämningsintensiteten och mildrar de negativa effekterna av torka. Vissa markbakterier, som är en del av den biologiska mångfalden i friska marker, kan också hjälpa grödor att tolerera torka.

I takt med att de extrema väder- och klimatrelaterade farorna ökar, ökar också risken för skogsbränder i hela Europa. De förhållanden som förstärker brandrisken förväntas öka i takt med klimatförändringarna, i synnerhet ekosystemens, inklusive jordarnas, värme och fuktighet. Friska marker med funktionell vattenhållningskapacitet stöder också sunda skogsekosystem som är mer motståndskraftiga mot skogsbränder. Samtidigt kan skogsbränder orsaka markförstöring, vilket leder till ökad risk för jorderosion, jordskred och översvämnningar. Att stärka kunskapsbasen om mark kan bidra till förbättrade katastrofriskbedömningar som erkänner markernas mångfacetterade roll för att mildra katastrofer. Åtgärder för att stärka markhälsan skapar motståndskraft mot framtida stress orsakad av klimatförändringarna.

³ Se [EU:s bioekonomistategi från 2018](#) och [EU:s framstegsrapport om bioekonomi från 2022](#) (ej översatta till svenska).

⁴ COM(2022) 672 final.

EU:s nuvarande och nationella politik har bidragit positivt till att förbättra markhälsan. Men den tar inte itu med alla orsaker till markförstöringen, och därför kvarstår betydande luckor. Jordar bildas mycket långsamt (t.ex. tar det 500 år eller mer att skapa 2,5 cm ny matjord), men markhälsan kan bevaras eller förbättras om rätt åtgärder vidtas och genomförs i praktiken.

Mot bakgrund av detta fastställs i den europeiska gröna given⁵ en ambitiös färdplan för att omvandla EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi som syftar till att skydda, bevara och stärka EU:s naturkapital och skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Som en del av den europeiska gröna given antog kommissionen en EU-strategi för biologisk mångfald för 2030⁶, en handlingsplan för nollförorening⁷, en EU-strategi för klimatanpassning⁸ och en EU-strategi för mark för 2030⁹.

I EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 anges att det är viktigt att intensifiera arbetet med att skydda markens bördighet, minska markerosionen och öka det organiska materialet i marken genom att införa hållbara markförvaltningsmetoder. Det konstateras också att det krävs betydande framsteg för att identifiera förorenade områden, återställa förstörd mark, fastställa villkoren för god ekologisk status, fastställa mål för återställandet och förbättra övervakningen av markhälsan. I strategin för biologisk mångfald tillkännages också planen för att uppdatera 2006 års temainriktade strategi för markskydd till att bekämpa markförstöringen och uppfylla EU:s och internationella åtaganden om markförstörensneutralitet.

I EU:s markstrategi för 2030 fastställs den långsiktiga visionen att alla marker ska vara i gott skick senast 2050 och att skydd, hållbar användning och återställande av marker ska göras till norm. En kombination av frivilliga åtgärder och lagstiftningsåtgärder föreslås för att uppnå dessa mål. I strategin tillkännages att kommissionen skulle föreslå en lag om markhälsa på grundval av en konsekvensbedömning som bör analysera flera aspekter, såsom indikatorer och värden för markhälsa, bestämmelser för övervakning av mark och krav på hållbar markanvändning.

I det åttonde miljöhandlingsprogrammet¹⁰ fastställs det prioriterade målet att människor senast 2050 ska leva väl, inom planetens gränser i en välfärdsekonomi där ingenting slösas bort, tillväxten är regenerativ, EU har uppnått klimatneutralitet och ojämlikheten har minskat avsevärt. Några av de nödvändiga förutsättningarna för att uppnå detta mål är att ta itu med

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final.

⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020) 380 final).

⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Vägen till en frisk planet för alla – EU-handlingsplan: Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark* (COM(2021) 400 final).

⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Att bygga upp ett klimatresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning*, COM(2021) 82 final.

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *EU:s markstrategi för 2030 – Frisk mark till förmån för människor, livsmedel, natur och klimat* (COM(2021) 699 final).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/591 av den 6 april 2022 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2030 (EUT L 114, 12.4.2022, s. 22).

markförstöringen och säkerställa att marken skyddas och används på ett hållbart sätt, bland annat genom ett särskilt lagstiftningsförslag om markhälsa.

Institutionella intressenter har efterlyst politiska förändringar. Europaparlamentet¹¹ uppmanade kommissionen att utveckla ett unionsrättsligt ramverk för mark. Detta bör omfatta definitioner och kriterier för god markstatus och hållbar användning, syften, harmoniserade indikatorer, en metod för övervakning och rapportering, mål, åtgärder och ekonomiska resurser. Europeiska unionens råd¹² stödde kommissionen när det gäller att intensifiera insatserna för att bättre skydda markerna och bekräftade på nytt sitt engagemang för markförstöretsneutralitet. Dessutom uppmanade Europeiska regionkommittén¹³, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén¹⁴ och Europeiska revisionsrätten¹⁵ kommissionen att utveckla en rättslig ram för hållbar markanvändning.

Vikten av markhälsa har också erkänts på global nivå. EU har gjort internationella åtaganden inom ramen för de tre Riokonventionerna om att ta itu med mark som påverkas av ökenspridning (FN:s konvention om bekämpning av ökenspridning), om att bidra till begränsning av klimatförändringarna (FN:s ramkonvention om klimatförändringar) och om att utgöra en viktig livsmiljö för biologisk mångfald (konventionen om biologisk mångfald). Återställande, bevarande och förbättring av markhälsan är ett mål i den nya globala Kunming-Montreal-ramen för biologisk mångfald.

Markhälsa bidrar också direkt till att uppnå flera av FN:s mål för hållbar utveckling¹⁶, särskilt mål 15.3. Detta mål syftar till att bekämpa ökenspridning, återställa skadad mark, inklusive mark som berörs av ökenspridning, torka och översvämningar, och sträva efter att ha en värld utan nettoförstörelse av mark senast 2030.

För närvarande saknas omfattande och harmoniserade data om markhälsa från markövervakning. Vissa medlemsstater har system för markövervakning, men de är fragmenterade, och varken representativa eller harmoniserade. Medlemsstaterna tillämpar olika metoder, frekvenser och densiteter för provtagning och använder olika mått och analysmetoder, vilket leder till bristande förenlighet och jämförbarhet inom EU.

Av alla dessa skäl inför detta förslag en stabil och sammanhängande ram för markövervakning för alla marker i hela EU, vilket kommer att åtgärda den nuvarande bristen på kunskap om mark. Den bör utgöra ett integrerat övervakningssystem baserat på data på EU-nivå och medlemsstatsnivå samt privata data. Dessa data kommer att bygga på en gemensam definition av vad som utgör frisk mark och kommer att ligga till grund för en hållbar markförvaltning för att bevara eller förbättra markhälsan, och därmed för att uppnå frisk och motståndskraftig mark överallt i EU senast 2050.

¹¹ Resolution av den 28 april 2021 om markskydd (2021/2548(RSP)) och av den 9 juni 2021 om EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv (2020/2273(INI)).

¹² Rådets slutsatser om biologisk mångfald – hög tid att agera, 12210/20.

¹³ ReK:s yttranden NAT-VII/010 vid plenarsessionen den 3, 4 och 5 februari 2021 om agroekologi och ReK:s yttrande ENVE-VII/019 vid plenarsessionen den 26–27 januari 2022 om EU:s handlingsplan: Med sikte på nollföröroening av luft, vatten och mark.

¹⁴ EESK:s yttrande NAT/838 om EU:s nya markstrategi av den 23 mars 2022.

¹⁵ Europeiska revisionsrätten (2018), *Combating desertification in the EU: a growing threat in need of more action included as a target in the new Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework*.

¹⁶ <https://sdgs.un.org/goals>.

Ramen för markövervakning är avgörande för att tillhandahålla de data och den information som behövs för att fastställa rätt åtgärder. Dessa data kommer sannolikt också att leda till teknisk utveckling och innovation och till att stimulera akademisk och industriell forskning, till exempel lösningar för artificiell intelligens baserade på data från avkänningssystem och fältbaserade mätsystem. Efterfrågan på markanalystjänster kommer också att öka, vilket kommer att stärka företagen och ställningen för specialiserade små och medelstora företag i EU. Den kommer också att stödja utvecklingen av fjärranalys för mark och göra det möjligt för kommissionen att samla resurser baserat på nuvarande mekanismer och teknik (Lucas, Copernicus) för att erbjuda kostnadseffektiva tjänster till intresserade medlemsstater. Denna tekniska utveckling förväntas göra det lättare för jordbrukare och skogsbrukare att få tillgång till markdata och även att leda till ett bredare utbud, bättre tillgänglighet och mer överkomligt tekniskt stöd för hållbar markförvaltning, inklusive verktyg för beslutsstöd.

Medlemsstaterna och EU-organen skulle kunna använda uppgifter om markhälsa med tillräcklig detaljnivå för att förbättra övervakningen och trendanalysen av hanteringen av och motståndskraften mot torka och katastrofer¹⁷. Dessa uppgifter skulle förbättra förebyggandet och därmed bidra till bättre insatser vid katastrofer. Detaljerade uppgifter om markhälsa skulle också vara en användbar resurs för genomförandet av politiken för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, även när det gäller livsmedelsförsörjning och faktorer som påverkar människors hälsa och den biologiska mångfalden.

Tillämpningen av hållbara förvaltningsmetoder kommer att hjälpa medlemsstaterna att se till att marken har kapacitet att tillhandahålla de många ekosystemtjänster som är avgörande både för människors hälsa och för miljön. Dessa metoder bör förbättra samhällenas säkerhet, hälsa och infrastruktur och upprätthålla försörjningen i de omgivande områdena, t.ex. jordbruksturism, marknader, infrastruktur, kultur och välbefinnande.

I aktuella studier om särskilda metoder på jordbruks-/markenhetsnivå dras slutsatsen att kostnaderna för hållbar markförvaltning i många fall uppvägs av de ekonomiska fördelarna, och i samtliga fall av miljövinster¹⁸. Detta förslag skapar den ram som krävs för att stödja markförvaltarna till dess att fördelarna med en hållbar markförvaltning och friska marker slår igenom. Man kan förvänta sig att förslaget kommer att stimulera öronmärkningen av nationella medel och EU-medel för hållbar markförvaltning och även uppmuntra och stödja finansieringen från den privata sektorn genom finansinstitut, investerare och närstående industri, såsom livsmedelsbearbetningsföretag. Det skulle därför stärka konkurrenskraften hos de verksamheter som rör markförvaltning. Forsknings- och innovationsuppdraget "En giv för den europeiska marken" inom ramen för Horisont Europa stöder också EU:s ambitioner för hållbar mark- och jordförvaltning genom att tillhandahålla kunskapsbasen och skapa lösningar för bredare åtgärder för markhälsa.

Förslaget åtgärdar också markföroreningar. Medlemsstaterna måste ta itu med oacceptabla risker för människors hälsa och miljön till följd av markföroreningar för att bidra till att skapa en giftfri miljö senast 2050. Den föreslagna riskbaserade metoden kommer att göra det

¹⁷ Informationen i europeiska observationsorganet för torka (se <https://edo.jrc.ec.europa.eu/edov2/php/index.php?id=1000>) bygger på Lisfloods hydrologiska modeller, som använder markdata från Lucas Soil.

¹⁸ T.ex. Abdalla m.fl. (2019): "A critical review of the impacts of cover crops on nitrogen leaching, net greenhouse gas balance and crop productivity". DOI: 10.1111/gcb.14644; Kik m.fl. (2021): *The economic value of sustainable soil management in arable farming systems – A conceptual framework*. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.eja.2021.126334>.

möjligt att fastställa standarder på nationell nivå så att riskbegränsande åtgärder kan anpassas till platsspecifika förhållanden. Förslaget kommer också att förbättra tillämpningen av principen om att förorenaren betalar och mer social rättvisa genom att uppmuntra till åtgärder som gynnar mindre gynnade hushåll som bor närmare förorenade områden. Krav för att identifiera, undersöka, bedöma och sanera förorenade områden kommer att skapa arbetstillfällen och långsiktig sysselsättning (t.ex. öka efterfrågan på miljökonsulter, geologer, saneringsingenjörer osv.).

Lagstiftningen föreslår en gradvis och proportionerlig strategi för att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid till att inrätta sina styrningssystem, införa markövervakningssystemet, bedöma markhälsan och börja tillämpa åtgärder rörande hållbar markförvaltning.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Under de senaste trettio åren har EU vidtagit en lång rad betydande miljöåtgärder i syfte att förbättra miljön för EU-medborgarna och skapa förutsättningar för en hög livskvalitet. Den nuvarande EU-lagstiftningen innehåller flera bestämmelser som är relevanta för mark, men det finns en tydlig och obestridlig lucka i EU:s nuvarande rättsliga ram som detta förslag om markhälsa är utformat för att täppa till. Förslaget kompletterar den befintliga miljölagstiftningen genom att tillhandahålla en enhetlig ram på EU-nivå för mark. Det kommer också att bidra till de mål som fastställs i gällande miljölagstiftning.

När det gäller förorening av mark kompletterar förslaget direktivet om industriutsläpp, ramdirektivet om avfall, direktivet om avfallsdeponering, direktivet om miljöansvar och miljöbrottsdirektivet genom att omfatta alla typer av föroreningar, inklusive historisk markförorening. Det kommer att utgöra ett viktigt bidrag till skyddet av människors hälsa, vilket är ett centralt mål för EU:s miljöpolitik.

Friska marker har en inneboende förmåga att absorbera, lagra och filtrera vatten. Förslaget förväntas därför bidra till målen i ramdirektivet för vatten, grundvattendirektivet, nitratdirektivet och direktivet om miljö kvalitetsnormer genom att ta itu med markföroreningar och markerosion och genom att förbättra vattenhållningen i marken. Friska marker kommer också att bidra till att förebygga översvämningar, vilket är ett av målen i översvämningdirektivet.

Bestämmelserna om hållbar markförvaltning kompletterar den befintliga EU-lagstiftningen om naturen (habitat- och fågeldirektiven) genom att förbättra den biologiska mångfalden (t.ex. markboende vilda pollinatörer), och om luften genom att förhindra erosion av jordpartiklar. Friska marker utgör grunden för liv och biologisk mångfald, inklusive livsmiljöer, arter och gener, och bidrar till att minska luftföroreningar.

Dessutom kommer den kunskap, den information och de data som samlas in enligt övervakningskraven i förslaget att bidra till att förbättra bedömningen av miljöpåverkan hos de projekt, planer och program som genomförs enligt direktivet om miljökonsekvensbedömning och direktivet om strategisk miljöbedömning.

Slutligen är förslaget förenligt med flera andra miljöpolitiska initiativ, såsom

- EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030, som fastställer mål för att ytterligare skydda naturen i EU, särskilt förslaget till förordning om restaurering av natur¹⁹ (lagen om restaurering av natur). Målet med den föreslagna lagen om restaurering av natur är att 20 % av EU:s land och hav ska omfattas av restaureringsåtgärder senast 2030 och att alla ekosystem som är i behov av restaurering ska omfattas av restaureringsåtgärder senast 2050. Det finns många synergieffekter mellan den föreslagna lagen om restaurering av natur och detta förslag om markhälsa. Den föreslagna lagen om restaurering av natur och detta förslag är därför ömsesidigt förstärkande,
- handlingsplanen för nollförorening, som innehåller visionen att luft-, vatten- och markföroreningar senast 2050 ska minskas till nivåer som inte längre anses vara skadliga för hälsan och de naturliga ekosystemen. Detta förslag är förenligt med de förslag som syftar till att se över och stärka den viktigaste gällande EU-lagstiftningen inom luft- och vattensektorerna och lagstiftningen om industriverksamhet,
- handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, där åtgärder tillkännages för att minska mängden mikroplaster och en utvärdering görs av direktivet om avloppsslam, som reglerar kvaliteten på slam som används inom jordbruket,
- kemikaliestrategin för hållbarhet, som erkänner att kemikalier är nödvändiga för välbefinnandet i ett modernt samhälle, men som syftar till att bättre skydda medborgarna och miljön mot deras eventuella farliga egenskaper.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med EU:s politik för klimat, livsmedel och jordbruk.

Initiativet är en central del av den europeiska gröna given och ett instrument för att uppnå EU:s politiska mål, såsom klimatneutralitet, en motståndskraftig natur och biologisk mångfald, nollförorening, hållbara livsmedelssystem, samt människors hälsa och välbefinnande.

Förslagets mål kompletterar och samverkar med den europeiska klimatlagen²⁰. De kommer att bidra till EU:s klimatanpassningsmål genom att göra EU mer motståndskraftigt, och till dess mål att uppnå ett klimatneutralt Europa senast 2050. Att lagra kol i marken är en viktig del av de åtgärder som krävs för att uppnå klimatneutralitet. För att uppnå detta mål krävs åtgärder på flera områden, såsom koldioxidupptag genom hållbar markförvaltning för att balansera de utsläpp av växthusgaser som återstår i slutet av en ambitiös strategi för utfasning av fossila bränslen. Detta förslag kommer också att bidra till EU:s klimatanpassningsmål, göra EU mer motståndskraftigt och minska dess sårbarhet för klimatförändringar, till exempel genom att öka markens kapacitet att hålla kvar vatten.

Förslaget kompletterar och samverkar med förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF)²¹, som nyligen reviderades för att anpassas till

¹⁹ COM(2022) 304 final.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (EUT L 243, 9.7.2021).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

målet att minska nettoutsläppen med 55 % fram till 2030. Den reviderade LULUCF-förordningen²² syftar till att senast 2030 uppnå ett nettoupptag på EU-nivå av 310 miljoner ton koldioxidequivaler inom LULUCF-sektorn. För perioden 2026–2029 kommer varje medlemsstat att ha ett bindande nationellt mål att gradvis öka upptaget av växthusgaser. Dessa mål kräver att alla medlemsstater höjer klimatambitionsnivån i sin markanvändningspolitik. LULUCF-förordningen kräver dessutom att medlemsstaterna inrättar system för övervakning av kollagen i marken, med förväntning om ett förbättrat genomförande av en naturbaserad begränsning av klimatförändringarna i marken. Detta förslag om markhälsa och den reviderade LULUCF-förordningen kommer att vara ömsesidigt förstärkande, eftersom friska marker binder mer koldioxid och LULUCF-målen främjar en hållbar markförvaltning. En förbättrad och mer representativ markövervakning kommer också att förbättra övervakningen av ett framgångsrikt genomförande av de politiska åtgärderna inom LULUCF-sektorn.

Syftet med den föreslagna förordningen om en ram för certifiering av koldioxidupptag²³ är att främja koldioxidupptag av hög kvalitet genom en frivillig EU-certifieringsram med hög klimat- och miljöintegritet. Koldioxidupptag utgör också en ny affärsmodell på den frivilliga koldioxidmarknaden. Detta initiativ bidrar till att säkerställa markens förmåga att ta upp och lagra kol. Omvänt är återställande av mark så att den blir frisk avgörande för att öka markens kapacitet att ta upp och lagra koldioxid och skapa koldioxidkrediter. Dessutom kommer upprättandet av markdistrikt i enlighet med initiativet om mark, och genereringen av därtill hörande data och kunskap, att främja genomförandet av certifieringen av koldioxidupptag.

Slutligen förväntas en motsvarande certifiering av frisk mark att öka värdet på certifikatet för koldioxidupptag och ge ett större socialt och marknadsmässigt erkännande för hållbar markförvaltning och därmed förknippade livsmedel och andra produkter än livsmedel. Fördelarna med friska marker och åtgärderna för att åstadkomma dem kommer också att bidra till att främja den privata finansieringen, eftersom livsmedelsindustrin och andra företag redan har börjat införa program för att betala för ekosystemtjänster och stödja hållbara metoder rörande markhälsa. Samtidigt kommer mark som är certifierad som frisk sannolikt att öka markens värde, t.ex. vid användning som säkerhet, vid försäljning eller vid arv.

Detta förslag är förenligt med från jord till bord-strategin²⁴, som syftar till att minska förlusterna av näringsämnen med minst 50 % samtidigt som den säkerställer att markens bördighet inte försämras. Dessutom kommer förslaget om markhälsa att bidra till att göra EU:s livsmedelssystem mer motståndskraftigt.

Förslaget stöder jordbrukssektorns insatser inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken²⁵ med dess nya regler för att öka jordbrukssektorns miljöprestanda, vilket

²² Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2023/839 av den 19 april 2023 om ändring av förordning (EU) 2018/841 vad gäller tillämpningsområdet, förenkling av reglerna för rapportering och efterlevnadskontroll och fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och av förordning (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn (EUT L 107, 21.4.2023, s. 1).

²³ COM(2022) 672 final.

²⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem*, COM(2020) 381 final.

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu)

också framgår av de strategiska GJP-planerna för 2023–2027²⁶. Denna politik omfattar vissa obligatoriska miljö- och klimatförhållanden (goda jordbruks- och miljövillkor) som jordbrukarna måste uppfylla för att få inkomststöd från den gemensamma jordbrukspolitik. Vissa av dessa villkor är kopplade till markförvaltningsmetoder (såsom metoder för att begränsa jorderosion (t.ex. jordbearbetning), minsta marktäckning och växelbruk), och förväntas bidra till att bevara eller förbättra markhälsan på jordbruksmark. Den gemensamma jordbrukspolitikens föreskriver också ekonomiskt stöd till jordbrukare som åtar sig att genomföra särskilda miljö- och klimatrelaterade metoder eller investeringar som går utöver dessa villkor. Enligt de godkända strategiska GJP-planerna för perioden 2023–2027 kommer hälften av EU:s utnyttjade jordbruksareal senast 2027 att stödjas av åtaganden som gynnar markförvaltningen för att förbättra markkvaliteten och biotan i marken (såsom minskad jordbearbetning, marktäckning med mellangrödor under känsliga perioder, växelbruk som inbegriper baljväxter). Genom att stärka den gemensamma jordbrukspolitikens innovativa dimension har medlemsstaterna planerat att inrätta mer än 6 600 operativa grupper, varav omkring 1 000 förväntas arbeta med markhälsofrågor. På grund av dessa kopplingar bör detta direktiv beaktas när kommissionen i enlighet med artikel 159 i förordning (EU) 2021/2115 senast den 31 december 2025 ser över förteckningen i bilaga XIII till den förordningen.

Detta förslag om mark kommer att fastställa hållbara förvaltningsprinciper för förvaltd mark i Europa, inklusive jordbruksmark. Det kommer att ge medlemsstaterna flexibilitet att tillämpa dessa principer på det sätt de tycker är bäst och välja hur de ska integrera dem i sina strategiska GJP-planer. Detta förslag kommer också att tillhandahålla verktyg för att förbättra övervakningen av effekterna av stödinstrumenten inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik.

Detta förslag är förenligt med förslaget att omvandla det nuvarande informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter (ISJR) till ett informationssystem för jordbruksföretagens hållbarhet (ISJH)²⁷, vilket ingår i från jord till bord-strategin. Syftet med det nya informationssystemet för jordbruksföretagens hållbarhet är att samla in uppgifter på gårdsnivå om hållbarhet och bidra till att förbättra rådgivningstjänsterna för jordbrukare och riktmärkningen av jordbruksföretagens resultat. När omvandlingen har genomförts kommer det nya nätverket att göra det möjligt för Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att övervaka utvecklingen av särskilda miljövänliga jordbruksmetoder på gårdsnivå, däribland markförvaltningsmetoder.

Detta förslag är förenligt med andra EU-politiska mål som syftar till att uppnå EU:s öppna strategiska oberoende, såsom de mål som anges i förslaget till en europeisk rättsakt om kritiska råvaror²⁸ och som syftar till att säkerställa en säker och hållbar försörjning av kritiska råvaror till EU:s industri, och bör genomföras i enlighet med detta.

samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

²⁶ https://agriculture.ec.europa.eu/cap-my-country/cap-strategic-plans_en.

²⁷ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1217/2009 vad gäller omvandling av informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter till ett informationssystem för jordbruksföretagens hållbarhet, COM(2022) 296 final, 2022/0192 (COD).

²⁸ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordningarna (EU) 168/2013, (EU) 2018/858, 2018/1724 och (EU) 2019/1020, COM(2023) 160 final.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Bestämmelserna i detta förslag gäller miljöskydd. Den rättsliga grunden för detta förslag är därför artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som fastställer hur artikel 191 i fördraget bör tillämpas. I artikel 191 i fördraget anges målen för EU:s miljöpolitik:

- Att bevara, skydda och förbättra miljön.
- Att skydda människors hälsa.
- Att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt.
- Att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

Förslaget innehåller inga åtgärder som påverkar markanvändningen.

Eftersom detta är ett område med delad behörighet mellan EU och medlemsstaterna måste EU:s åtgärder vara förenliga med subsidiaritetsprincipen.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Åtgärder på EU-nivå är motiverade med tanke på problemets omfattning och gränsöverskridande karaktär, markförstörelsens inverkan i hela EU och riskerna för miljön, ekonomin och samhället.

Markförstöring betraktas ofta felaktigt som en rent lokal fråga, och de gränsöverskridande effekterna underskattas. Problemets drivkrafter och effekter sträcker sig bortom landsgränserna och minskar tillhandahållandet av ekosystemtjänster i flera länder, eftersom marken sköljs bort av vatten eller blåses bort av vindar. Föroreningar kan bli rörliga via luft, ytvatten och grundvatten. De kan röra sig över gränserna och påverka våra livsmedel.

På sätt som sällan ses eller erkänns är friska marker avgörande för att hantera de globala samhällsutmaningarna. Mark spelar en viktig roll i närings-, kol- och vattenkretsloppen, och de processerna stoppas inte av fysiska eller politiska gränser.

Därför behövs samordnade åtgärder av alla medlemsstater för att uppnå visionen att alla marker ska vara friska senast 2050, i enlighet med vad som fastställs i markstrategin för 2030, och för att säkerställa att marken har kapacitet att tillhandahålla ekosystemtjänster i hela EU på lång sikt.

Om vi inte snabbt sätter stopp för den nuvarande markförstörelsen och återställer marken så att den blir frisk kommer vårt livsmedelssystem att bli mindre produktivt och alltmer sårbart för klimatförändringarna och beroende av resursintensiva insatsvaror. Medlemsstaternas enskilda åtgärder har visat sig vara otillräckliga för att åtgärda problemet, eftersom markförstörelsen fortsätter och till och med förvärras.

Eftersom vissa aspekter av markhälsan endast omfattas marginellt av EU-lagstiftningen behövs ytterligare EU-åtgärder för att komplettera de nuvarande kraven och fylla luckorna i politiken.

Förslaget är utformat för att skapa förutsättningar för åtgärder för hållbar markförvaltning och för att hantera kostnaderna för markförstörelsen. Målen för de föreslagna åtgärderna kan

uppnås bättre på EU-nivå på grund av deras omfattning och effekter. Samordnade åtgärder krävs i tillräckligt stor skala för att övervaka och på ett hållbart sätt förvalta marken för att dra nytta av synergieffekter samt ändamålsenlighets- och effektivitetsvinster. Samordnade åtgärder krävs också för att uppfylla de åtaganden om markhälsa som gjorts på både EU-nivå och global nivå. Det finns en risk för att EU och medlemsstaterna, om marken inte skyddas ordentligt, inte kan uppfylla internationella och europeiska åtaganden inom ramen för den gröna given i fråga om miljö, hållbar utveckling och klimat. Slutligen är åtgärder på EU-nivå avgörande för att hantera potentiella snedvridningar på den inre marknaden och illojal konkurrens mellan företag, eftersom miljökraven är lägre i vissa medlemsstater.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att all mark i EU ska vara frisk senast 2050. Det föreslagna instrumentet är ett direktiv som ger medlemsstaterna stor flexibilitet att identifiera de åtgärder som är bäst för dem och anpassa strategin till lokala förhållanden. Detta är avgörande för att ta hänsyn till de regionala och lokala särdragen när det gäller markvariabilitet, markanvändning, klimatförhållanden och socioekonomiska aspekter.

Förslaget säkerställer att dess mål uppnås med krav som både är realistiska och inte går utöver vad som är nödvändigt. Medlemsstaterna ges därför tillräckligt med tid för att gradvis införa styrningen, mekanismerna för att övervaka och bedöma markhälsan, och de åtgärder som krävs för att genomföra principerna för hållbar markförvaltning.

För att säkerställa att EU når sina mål fastställs i förslaget skyldigheter att övervaka och bedöma markhälsan och se över de vidtagna åtgärdernas ändamålsenlighet. Konsekvensbedömningen utvärderade effekterna av alla politiska alternativ och visade att förslagen är proportionerliga.

- **Val av instrument**

Det behövs lagstiftning snarare än andra åtgärder än lagstiftning för att uppnå det långsiktiga målet om friska marker i EU senast 2050. Förslaget tillhandahåller en sammanhängande ram för markövervakning och hållbar förvaltning i detta avseende. Förslaget ger medlemsstaterna stor flexibilitet att identifiera de åtgärder som är bäst för dem och anpassa strategin till lokala förhållanden. Dessa mål kan bäst uppnås i form av ett direktiv. De många olika markförhållandena och markanvändningarna i EU och behovet av flexibilitet och subsidiaritet innebär att ett direktiv är det bästa rättsliga instrumentet för att uppfylla förslagets syfte.

Ett direktiv ställer krav på att medlemsstaterna ska nå målen och genomföra åtgärderna i sina nationella system för materiella och processuella rättsregler. Men direktiv ger medlemsstaterna större frihet när de genomför en EU-åtgärd än förordningar, eftersom medlemsstaterna kan välja hur de ska genomföra de åtgärder som fastställs i direktivet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Inte tillämpligt eftersom det för närvarande inte finns någon EU-omfattande lagstiftning som särskilt avser mark.

Utvärderingen av EU:s strategi för biologisk mångfald fram till 2020 (SWD(2022) 284) bekräftade att markförstöring och markförlust samt ökenspridning utgör ett hot mot livsmiljöer och arter. I utvärderingen konstaterades också att naturbaserade lösningar är nödvändiga för att bidra till att minska utsläppen och anpassa sig till ett föränderligt klimat.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen anordnade en uppmaning att inkomma med synpunkter på markhälsa mellan den 16 februari 2022 och den 16 mars 2022, efter vilken 189 svar lämnades in.

Mellan den 1 augusti 2022 och den 24 oktober 2022 anordnade kommissionen ett offentligt samråd på nätet om den potentiella lagen om markhälsa rörande skydd, hållbar förvaltning och återställande av mark. Man fick in 5 782 svar.

Sedan 2015 har kommissionen fört en öppen dialog med medlemsstaterna via EU:s expertgrupp för markskydd. Gruppen träffades vanligtvis två gånger om året, men sammankallades åtta gånger under 2022 för att diskutera flera aspekter av lagen om markhälsa på grundval av tematiska arbetsdokument som utarbetats av kommissionen. I oktober 2022 utvidgades expertgruppen till att omfatta andra intressentgrupper än medlemsstaterna. Expertgruppen sammanträdde två gånger i den nya sammansättningen den 4 oktober 2022 och den 7 februari 2023, och diskuterade marklagen vid dessa möten.

Kommissionen anordnade också intervjuer och skickade riktade frågeformulär för att få experternas synpunkter på kostnaderna, genomförbarheten och effekterna av vissa åtgärder. Den samlade in svaren mellan den 14 och 28 november 2022.

En sammanfattning av alla samrådsaktiviteter bifogas konsekvensbedömningen (bilaga 2). Den beskriver strategin, metoden och översikten över den återkoppling som mottagits. Kommissionen tog full hänsyn till intressenternas synpunkter när den jämförde de olika politiska alternativen (se bilaga 10 till konsekvensbedömningen).

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen förlitade sig i hög grad på sakkunskapen hos expertgruppen om markskydd, som diskuterade flera tematiska dokument som utarbetats av kommissionen, och på den interna forskningsexpertis som utvecklats av det gemensamma forskningscentret.

Kommissionen stödde sig också på offentligt tillgängliga uppgifter och kunskaper från behöriga organisationer såsom FAO, EES, IPBES och European Academies Science Advisory Council. Den samlade in ytterligare sakkunskap genom tjänstekontrakt och EU-finansierade projekt, främst inom ramen för Horisont-programmen.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget grundar sig på en konsekvensbedömning. Efter att ha löst de problem som togs upp i det negativa yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll av den 17 februari 2023 fick utkastet till konsekvensbedömning ett positivt yttrande med reservationer den 28 april 2023. Nämnden för lagstiftningskontroll krävde särskilt att man skulle klargöra alternativens innehåll och genomförbarhet, återspegla riskerna med att inte uppnå målet om frisk mark i hela EU senast 2050, nyansera analysen av inverkan på konkurrenskraften och vara mer tydlig i fråga om medlemsstaternas synpunkter.

I konsekvensbedömningen har de politiska alternativen beskrivits med hjälp av fem viktiga byggstenar:

- 1) Definition av markhälsa och fastställande av markdistrikt.
- 2) Övervakning av markhälsa.
- 3) Hållbar markförvaltning.
- 4) Identifiering, registrering, undersökning och bedömning av förorenade områden.
- 5) Återställande (regenerering) av markhälsa och sanering av förorenade områden.

Alternativ har utformats för var och en av de fem byggstenarna genom att flexibiliteten och harmoniseringen i olika grad har anpassats till meningsfulla potentiella lösningar. Ett alternativ utformades för att ge medlemsstaterna högsta möjliga flexibilitet, ett annat hade högsta möjliga harmonisering och ett tredje var ett mellanting mellan harmonisering och flexibilitet. Alternativ 1 är enbart ett övervakningsscenario utan åtgärder för hållbar markförvaltning, återställande och sanering, men det förkastades i ett tidigt skede eftersom det ansågs otillräckligt för att uppnå målen och uppfylla intressenternas förväntningar.

Det rekommenderade alternativet kombinerade de mest ändamålsenliga, effektiva och politiskt enhetliga alternativ som valts ut för varje byggsten. För alla byggstenarna, förutom för sanering av förorenade områden, valdes alternativ 3, som utgör en mellannivå av flexibilitet och harmonisering (och det mycket flexibla alternativ 2 för sanering). Det alternativ som rekommenderades i konsekvensbedömningen baserades på en stegvis strategi som skulle ge medlemsstaterna tid att införa mekanismer för att först bedöma markens tillstånd och sedan besluta om de åtgärder för återställande som krävs när slutsatserna finns tillgängliga.

Det rekommenderade alternativet var avsett att hantera kostnaderna för markförstöring, särskilt den därav följande förlusten av ekosystemtjänster. Det skulle säkerställa att EU på ett kostnadseffektivt sätt uppnår sina politiska mål, såsom friska marker och ambitionen om nollförorening senast 2050. De flesta fördelarna kommer av att undvika kostnader genom att åtgärda markförstöringen. De högsta kostnaderna avser genomförandet av åtgärder för hållbar markförvaltning och återställande av mark. Fördelarna med initiativet uppskattades till cirka 74 miljarder euro per år. De totala kostnaderna skulle uppgå till 28–38 miljarder euro per år. För förorenade områden är den årliga kostnaden mycket osäker. Den uppskattas till 1,9 miljarder euro för identifiering och undersökning av förorenade områden, och 1 miljard euro per år för att sanera förorenade områden.

Även om det inte var möjligt att kvantifiera och monetarisera alla konsekvenser uppskattades kostnads–nyttoförhållandet för det rekommenderade alternativet till ett konservativt och försiktigt 1,7. Enligt initiativet ska medlemsstaterna också säkerställa allmänhetens deltagande, särskilt när det gäller markförvaltare, jordbrukare och skogsbrukare.

Övergången till en hållbar markförvaltning kräver investeringar för att erhålla de långsiktiga fördelarna med friska marker för miljön, ekonomin och samhället. Ett framgångsrikt genomförande av det rekommenderade alternativet kräver att man utnyttjar olika finansieringskällor på europeisk, nationell, regional och lokal nivå. Därför offentliggörs detta förslag tillsammans med ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar, som ger en översikt över de finansieringsmöjligheter som finns tillgängliga inom ramen för EU:s fleråriga budget för 2021–2027 med avseende på skydd, hållbar förvaltning och återställande av mark.

Medlemsstaterna fortsätter också att utbyta kunskap, erfarenhet och sakkunskap om markhälsa på flera sammanlänkade EU-plattformar.

Förslaget motsvarar det rekommenderade alternativet för alla byggstenar utom för byggstenen för återställande av mark. Förslaget är mindre krävande när det gäller återställande av mark än det rekommenderade alternativet i konsekvensbedömningen för att begränsa bördan för medlemsstater, markägare och markförvaltare. Förslaget kräver i synnerhet inte att medlemsstaterna skapar några nya åtgärdsprogram eller planer för markhälsa. Eftersom detta tillvägagångssätt kan medföra en ökad risk för att målet om frisk mark inte uppnås senast 2050 föreslås det att kommissionen ska analysera behovet av att fastställa mer specifika krav för att återställa/regenerera mark med dålig markhälsa senast 2050 inom ramen för en tidig utvärdering av direktivet som planeras sex år efter dess ikraftträdande. Denna analys kommer att bygga på utbyten med medlemsstaterna och berörda parter, och kommer att beakta slutsatserna från bedömningen av markhälsan, framstegen med hållbar markförvaltning och utvecklingen av kunskaper om kriterierna för deskriptorerna för markhälsa.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

De verksamhetssektorer som förväntas påverkas av initiativet omfattar jord- och skogsbruk samt därtill hörande rådgivningsverksamhet, affärsverksamhet som har förorenat marken, affärsverksamhet med anknytning till sanering av förorenade områden, forskning och laboratorier. Markförstörelsen påverkar deras produktivitet och konkurrenskraft. Åtgärder som vidtas för att ta itu med förstörelsen belönas inte och påverkar de lika konkurrensvillkoren.

Genomförandet av förslaget kommer att skapa flera möjligheter till tillväxt och innovation, bland annat för små och medelstora företag i EU, både när det gäller att utforma och tillämpa hållbara markförvaltningsmetoder och när det gäller att undersöka och sanera förorenad mark. Dessutom förväntas inrättandet av ett markövervakningssystem skapa möjligheter för forskning och utveckling, och för företag att utveckla ny teknik och innovationer för övervakning och bedömning av markhälsa.

För att ytterligare minska den administrativa bördan kräver förslaget inte att medlemsstaterna skapar några nya åtgärdsprogram för hållbar markförvaltning eller återställande av mark. Dessutom drar det i så hög grad som möjligt nytta av digitala lösningar och fjärranalyslösningar. Medlemsstaterna kommer endast att rapportera till kommissionen vart femte år, och rapporteringen begränsas till den information som kommissionen behöver för att fullgöra sin uppgift att övervaka genomförandet av direktivet, utvärdera det och rapportera till övriga EU-institutioner.

- **Grundläggande rättigheter**

Det föreslagna direktivet respekterar de grundläggande rättigheterna och principerna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. I förslaget fastställs åtgärder för att uppnå friska marker senast 2050 och för att se till att markföroreningen minskas till nivåer som inte längre anses vara skadliga för människors hälsa och för miljön. Detta kommer att ge skydd åt socialt och ekonomiskt mindre gynnade samhällen som är belägna på eller nära förorenade platser. Syftet med förslaget är att i EU:s politik integrera en hög miljöskyddsnivå och förbättra miljöns kvalitet, i linje med principen om hållbar utveckling i artikel 37 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Det innebär också en konkretisering av skyldigheten att skydda rätten till liv i enlighet med artikel 2 i stadgan.

Förslaget bidrar till rätten till ett effektivt rättsmedel inför domstol i enlighet med artikel 47 i stadgan, med detaljerade bestämmelser om tillgång till rättslig prövning och påföljder.

Förslaget reglerar inte användningen av egendom och respekterar den egendomsrätt som fastställs i artikel 17 i stadgan. För att uppfylla skyldigheterna rörande övervakningen av markhälsa (att ta markprover) kan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna dock behöva kräva att markägare ger dem tillträde till sin egendom i enlighet med tillämpliga nationella regler och förfaranden. Medlemsstaterna får också kräva att markägarna genomför åtgärder för att förvalta marken på ett hållbart sätt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget kommer att få budgetkonsekvenser för kommissionen när det gäller de personalresurser och administrativa resurser som krävs.

Kommissionens arbetsbörda för genomförande och verkställande kommer att öka på grund av detta nya initiativ, som fastställer en ny ram för markövervakning och markbedömning, hållbar förvaltning och återställande av mark. Kommissionen kommer att behöva förvalta en ny kommitté och kontrollera att införlivandeåtgärderna är fullständiga och förenliga. Den kommer också att behöva övervaka och analysera de uppgifter som rapporteras av medlemsstaterna, anta genomförandeakter och ge vägledning när så behövs.

Kommissionen kommer att intensifiera åtgärderna för genomförande och integrering av markövervakning. Den kommer att söka stöd från forskarsamhället med stöd från det gemensamma forskningscentrumet och genom att lansera EU-finansierade projekt.

Europeiska miljöbyrån kommer att skapa en ny infrastruktur för rapportering av analyser, stöd till strategier för markskydd och det arbete som krävs för att integrera markdata med andra politikområden. Synergier kommer att eftersträvas med andra uppgifter. Potentiella behov av en mindre förstärkning kommer att samlas i en finansieringsöversikt för rättsakt för ett kommande förslag till rättsakt.

Den bifogade finansieringsöversikten visar budgetkonsekvenserna och de personalresurser och administrativa resurser som krävs.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

När det föreslagna direktivet har trätt i kraft kommer medlemsstaterna att ha högst två år på sig att anta de åtgärder som krävs för att införliva direktivet och anmäla dessa åtgärder till kommissionen.

Kommissionen kommer att kontrollera att de införlivandeåtgärder som anmälts av medlemsstaterna är fullständiga och att de är förenliga på grundval av förklarande dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella införlivandeinstrumenten.

Förslaget innehåller flera bestämmelser som styr övervakningsarrangemangen. Det inrättar en enhetlig ram för markövervakning för tillhandahållande av uppgifter om markhälsa i alla medlemsstater och för all mark. Dessa uppgifter kommer att offentliggöras i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

Registret över förorenade och potentiellt förorenade områden kommer att göra det möjligt för kommissionen och medborgarna, icke-statliga organisationer och andra berörda parter att övervaka skyldigheterna i fråga om förorening av mark.

I förslaget fastställs också rapporteringsbestämmelser. Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen om ett begränsat antal frågor vart femte år.

Förslaget föreskriver en utvärdering av direktivet som kommer att baseras på den information som medlemsstaterna rapporterar och all annan tillgänglig information. Denna utvärdering kommer att ligga till grund för översynen av direktivet. De huvudsakliga resultaten av utvärderingen ska vidarebefordras till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Förslaget innehåller också bestämmelser för anpassning av reglerna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Det föreslagna direktivet berör miljölagstiftningen och syftar till att reglera markhälsan på EU-nivå samtidigt som det ger medlemsstaterna stor flexibilitet när det gäller hur målen ska uppnås. Det finns för närvarande ingen särskild EU-lagstiftning om mark, och det föreslagna direktivet innehåller nya begrepp och skyldigheter när det gäller mark som främst kommer att påverka offentliga myndigheter och intressenter inom jordbruks-, skogsbruks- och industrisektorerna.

Medlemsstaterna kan använda olika rättsliga instrument för att införliva direktivet och kan behöva ändra befintliga nationella bestämmelser. Det är troligt att genomförandet av direktivet inte bara kommer att påverka den centrala/nationella lagstiftningsnivån i medlemsstaterna, utan också olika nivåer i regional och lokal lagstiftning. Förklarande dokument kommer därför att stödja processen för att kontrollera införlivandet och bidra till att minska den administrativa bördan för kommissionen när det gäller övervakning av efterlevnaden. Utan dessa dokument skulle det krävas betydande resurser och otaliga kontakter med nationella myndigheter för att följa upp införlivandemetoderna i samtliga medlemsstater.

Mot denna bakgrund är det proportionerligt att be medlemsstaterna att axla bördan med att tillhandahålla förklarande dokument för att bereda kommissionen för att övervaka införlivandet av det föreslagna direktivet, som är centralt för den europeiska gröna given. Medlemsstaterna bör därför anmäla sina införlivandeåtgärder tillsammans med ett eller flera dokument som förklarar hur direktivets delar är kopplade till motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Detta är i enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 fastställs direktivets övergripande mål, som är att inrätta en sammanhängande ram för markövervakning som ska tillhandahålla uppgifter om markhälsan i alla medlemsstater och säkerställa att EU:s marker är i gott skick senast 2050, så att de kan tillhandahålla flera olika tjänster i en omfattning som är tillräcklig för att tillgodose miljömässiga, samhälleliga och ekonomiska behov och för att minska markföroreningen till nivåer som inte längre anses vara skadliga för människors hälsa. Direktivet bidrar till att förebygga och mildra

klimatförändringarnas effekter, öka motståndskraften mot naturkatastrofer och trygga livsmedelsförsörjningen.

I artikel 2 fastställs direktivets territoriella tillämpningsområde, som gäller för all mark i EU.

Artikel 3 innehåller definitioner.

I artiklarna 4 och 5 fastställs styrningskraven. I artikel 4 anges att medlemsstaterna måste inrätta markdistrikt över hela sina territorier för att förvalta marken och uppfylla kraven i direktivet. I artikel 4 fastställs också de kriterier som medlemsstaterna ska använda när de upprättar dessa markdistrikt. Enligt artikel 5 ska medlemsstaterna utse vilka myndigheter som ska utföra de skyldigheter som anges i direktivet.

I artikel 6 beskrivs den övergripande övervakningsramen baserad på markdistrikt för att säkerställa att markhälsan övervakas regelbundet. I denna artikel beskrivs också hur kommissionen kan stödja medlemsstaternas åtgärder för övervakningen av markhälsa.

I artikel 7 fastställs markdeskriptorer och kriterier för övervakning och bedömning av markhälsa. Här specificeras att vissa kriterier kommer att fastställas av medlemsstaterna.

I artikel 8 anges att medlemsstaterna måste utföra regelbundna mätningar av mark. Dessutom fastställs metoder för att identifiera provtagningspunkterna och för att mäta markdeskriptorerna.

Enligt artikel 9 ska medlemsstaterna bedöma markhälsan på grundval av regelbundna mätningar av mark för att fastställa om marken är frisk.

I artikel 10 fastställs principer för hållbar markförvaltning som syftar till att bevara eller förbättra markhälsan.

I artikel 11 fastställs de begränsningsprinciper som medlemsstaterna måste följa vid exploatering av mark.

I artikel 12 fastställs en övergripande skyldighet att tillämpa en riskbaserad metod för att identifiera och undersöka potentiellt förorenade områden och för att förvalta förorenade områden.

Enligt artikel 13 ska alla potentiellt förorenade områden identifieras, och enligt artikel 14 ska dessa områden undersökas för att fastställa förekomsten av föroreningar.

Artikel 15 innehåller skyldigheter i fråga om förvaltning av förorenade områden. I denna artikel fastställs att medlemsstaterna måste genomföra en platsspecifik riskbedömning för att fastställa om det förorenade området medför oacceptabla risker för människors hälsa eller miljön och vidta lämpliga riskreducerande åtgärder.

Enligt artikel 16 ska medlemsstaterna upprätta ett register över förorenade områden och potentiellt förorenade områden. I artikeln anges att registret måste innehålla de uppgifter som anges i bilaga VII och att det måste vara tillgängligt för allmänheten och hållas uppdaterat.

Artikel 17 innehåller bestämmelser om EU-finansiering.

Artikel 18 innehåller rapporteringskrav. I denna artikel anges att medlemsstaterna regelbundet måste rapportera uppgifter och information till kommissionen i elektroniskt format.

I artikel 19 föreskrivs tillgång till information för att öka insynen.

I artikel 20 fastställs villkoren för att kommissionen ska kunna anta delegerade akter.

I artikel 21 fastställs villkoren för att kommissionen ska kunna anta genomförandeakter (kommittéförfarande).

Artikel 22 innehåller krav som styr tillgången till rättslig prövning.

Enligt artikel 23 åläggs medlemsstaterna att fastställa regler om sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt direktivet. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

I artikel 24 föreskrivs en utvärdering av direktivet.

Artikel 25 innehåller krav på att direktivet ska införlivas i nationell lagstiftning.

I artikel 26 fastställs ikraftträdandet av direktivet.

I artikel 27 anges att direktivet riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV**om markövervakning och markresiliens (lag om markövervakning)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,
 med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
 efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
 med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁹,
 med beaktande av Regionkommitténs yttrande³⁰,
 i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
 av följande skäl:

- (1) Marken är en livsviktig, begränsad, icke förnybar och oersättlig resurs som är avgörande för ekonomin, miljön och samhället.
- (2) Frisk mark är i gott skick, såväl kemiskt och biologiskt som fysiskt, så att den kan tillhandahålla ekosystemtjänster som är livsviktiga för människor och för miljön, till exempel säkra och näringsrika livsmedel i tillräcklig mängd, biomassa, rent vatten, näringsämnenas kretslopp, koldioxidlagring och livsmiljö för biologisk mångfald. Mellan 60 och 70 procent av unionens mark är dock försämrad och fortsätter att försämras.
- (3) Markförsämring kostar unionen flera tiotals miljarder euro varje år. Markhälsan påverkar de ekosystemtjänster som tillhandahålls och som har viktig ekonomisk avkastning. Hållbar förvaltning och återställande av mark är därför ekonomiskt förnuftigt och kan avsevärt förbättra priset och värdet på marken i unionen.
- (4) I den europeiska gröna given³¹ fastställs en ambitiös färdplan för att omvandla unionen till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi som syftar till att skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital och skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande. Som en del av den europeiska gröna given har kommissionen antagit EU:s strategi för biologisk mångfald

²⁹ EUT C , , s. .

³⁰ EUT C , , s. .

³¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

för 2030³², från jord till bord-strategin³³, handlingsplanen för nollförorening³⁴, EU:s klimatanpassningsstrategi³⁵ och EU:s markstrategi för 2030³⁶.

- (5) Unionen har åtagit sig att följa Agenda 2030 för hållbar utveckling och dess mål för hållbar utveckling³⁷. Frisk mark bidrar direkt till att uppnå flera av målen för hållbar utveckling, särskilt hållbarhetsmål 2 (ingen hunger), 3 (god hälsa och välbefinnande), mål 6 (rent vatten och sanitet för alla), mål 11 (hållbara städer och samhällen), mål 12 (ansvarsfull konsumtion och produktion), mål 13 (bekämpa klimatförändringarna) och mål 15 (ekosystem och biologisk mångfald). Mål 15.3 för hållbar utveckling syftar till att länderna ska bekämpa ökenspridning, återställa skadad mark, inklusive mark som berörs av ökenspridning, torka och översvämningar, och sträva efter en värld utan nettoförstöring av mark före 2030.
- (6) Unionen och dess medlemsstater är parter i konventionen om biologisk mångfald, som godkänts genom rådets beslut 93/626/EEG³⁸, och kom vid den 15:e partskonferensen för konventionen överens om den globala Kunming-Montreal-ramen för biologisk mångfald³⁹ som innehåller flera åtgärdsinriktade globala mål för 2030 av betydelse för markhälsan. Naturens bidrag till människor, däribland markens hälsa, bör återställas, bevaras och förbättras.
- (7) Unionen och dess medlemsstater är parter i FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning, som godkänts genom rådets beslut 98/216/EG⁴⁰, och har åtagit sig att bekämpa ökenspridning och mildra effekterna av torka i drabbade länder. Tretton medlemsstater⁴¹ har förklarat sig vara drabbade av ökenspridning inom ramen för FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning.
- (8) Inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) betraktas land och mark som både kolkälla och kolsänka. Unionen och medlemsstaterna har i egenskap av parter åtagit sig att främja hållbar förvaltning, bevarande och förbättring av kolsänkor och kolreserver.

³² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020) 380 final).

³³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* (COM(2020) 381 final).

³⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Vägen till en frisk planet för alla – EU-handlingsplan: Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark* (COM(2021) 400 final).

³⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Att bygga upp ett klimatresilient Europa - den nya EU-strategin för klimatanpassning* (COM(2021) 82 final).

³⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *EU:s markstrategi för 2030 – Frisk mark till förmån för människor, livsmedel, natur och klimat* (COM(2021) 699 final).

³⁷ <https://sdgs.un.org/goals>

³⁸ Rådets beslut den 25 oktober 1993 om ingående av konventionen om biologisk mångfald (93/626/EEG) (EGT L 309, 13.12.1993, s. 1).

³⁹ Beslut antaget av partskonferensen för konventionen om biologisk mångfald den 19 december 2022, 15/4. Den globala Kunming-Montreal-ramen för biologisk mångfald.

⁴⁰ Rådets beslut av den 9 mars 1998 om att i gemenskapens namn ingå Förenta nationernas konvention för bekämpning av ökenspridning i de länder som drabbas av allvarlig torka och/eller ökenspridning, särskilt i Afrika (EGT L 83, 19.3.1998, s. 1).

⁴¹ Bulgarien, Cypern, Grekland, Italien, Kroatien, Lettland, Malta, Portugal, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Ungern.

- (9) I EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 anges att det är nödvändigt att öka insatserna för att skydda markens bördighet, minska jorderosionen och öka markens organiska material genom att anta hållbara markförvaltningsmetoder. Där anges också att det krävs betydande framsteg för att identifiera förorenade markområden, återställa förstörd mark, fastställa villkoren för god ekologisk markstatus, införa mål för återställande av mark och förbättra övervakningen av markhälsan.
- (10) I EU:s markstrategi för 2030 fastställs en långsiktig vision om att alla mark ekosystem i EU senast 2050 ska vara i gott skick och därmed mer motståndskraftiga. Frisk mark utgör ett viktigt steg mot att uppnå EU:s mål om klimatneutralitet och att bli motståndskraftig mot klimatförändringar, utveckla en ren och cirkulär (bio)ekonomi, hejda förlusten av biologisk mångfald, skydda människors hälsa, stoppa ökenspridningen och hejda markförstöringen.
- (11) Finansiering är nödvändigt för att möjliggöra en omställning till frisk mark. Inom den fleråriga budgetramen finns flera finansieringsmöjligheter för skydd, hållbar förvaltning och återställande av mark. ”En giv för den europeiska marken” är ett av de fem EU-uppdragen inom Horisont Europa-programmet och är särskilt inriktat på främjande av markhälsan. Markuppdraget är ett viktigt instrument för genomförandet av detta direktiv. Det syftar till att leda omställningen till frisk mark genom att finansiera ett ambitiöst forsknings- och innovationsprogram, inrätta ett nätverk av 100 levande laboratorier och fyrtornsprojekt i landsbygdsområden och stadsområden, driva på utvecklingen av en harmoniserad ram för markövervakning och öka medvetenheten om markens betydelse. Andra unionsprogram med mål som bidrar till frisk mark är den gemensamma jordbrukspolitiken, de sammanhållningspolitiska fonderna, programmet för miljö och klimatpolitik, arbetsprogrammet för Horisont Europa, instrumentet för tekniskt stöd, faciliteten för återhämtning och resiliens samt InvestEU.
- (12) I markstrategin för 2030 tillkännagavs att kommissionen skulle lägga fram ett lagstiftningsförslag om markhälsa i syfte att göra det möjligt att nå målen i markstrategin och uppnå god markhälsa i hela EU senast 2050. I sin resolution av den 28 april 2021 om markskydd⁴² betonade Europaparlamentet vikten av att skydda marken och främja frisk mark i unionen mot bakgrund av att markförstörelsen fortsätter, trots de begränsade och ojämna åtgärder som vidtagits i vissa medlemsstater. Europaparlamentet uppmanade kommissionen att, med beaktande av subsidiaritetsprincipen, utforma en unionsomfattande gemensam rättslig ram för markskydd och hållbar markanvändning för att ta itu med alla större hot mot marken.
- (13) I sina slutsatser av den 23 oktober 2020⁴³ stödde rådet kommissionen i arbetet med att öka insatserna för att bättre skydda marken och dess biologiska mångfald, som är en icke förnybar resurs av avgörande betydelse.
- (14) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119⁴⁴ fastställs ett bindande mål om klimatneutralitet i unionen senast 2050 och negativa utsläpp därefter, samt om att prioritera snabba och förutsägbara utsläppsminskningar och samtidigt öka upptaget i naturliga kolsänkor. Hållbar markförvaltning leder till ökad koldioxidbindning och i

⁴² Europaparlamentets resolution av den 28 april 2021 om markskydd (2021/2548(RSP)).

⁴³ Rådets slutsatser om biologisk mångfald – hög tid att agera, 12210/20.

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

de flesta fall även till ytterligare fördelar för ekosystem och biologisk mångfald. I kommissionens meddelande om hållbara kretslopp för kol⁴⁵ underströks behovet av tydlig och transparent identifiering av verksamheter som otvetydigt avlägsnar koldioxidupptag från naturliga ekosystem, däribland mark. I den reviderade förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk placeras markbundet kol i centrum för att uppnå målen på vägen mot ett klimatneutralt Europa, och medlemsstaterna uppmanas dessutom att utarbeta ett system för övervakning av kollager i marken med hjälp av bland annat data från den statistiska ramundersökningen av markanvändning och marktäckning (Lucas).

- (15) I kommissionens meddelande om anpassning till klimatförändringarna⁴⁶ underströks att användningen av naturbaserade lösningar i inlandet, däribland återställande av markens vattenhållande funktion, kommer att öka tillgången på rent vatten och färskvatten, minska effekterna av översvämningar och mildra effekterna av torka. Det är viktigt att maximera markens förmåga att hålla kvar och rena vatten och minska föroreningar.
- (16) I kommissionens handlingsplan för nollförorening fastställs en vision för 2050 om att föroreningen av luft, vatten och mark minskas till nivåer som inte anses skadliga för hälsan och de naturliga ekosystemen och som respekterar gränserna för vad vår planet kan hantera, vilket kommer att skapa en giftfri miljö.
- (17) I kommissionens meddelande om att trygga livsmedelsförsörjningen och stärka livsmedelssystemens motståndskraft⁴⁷ betonades att hållbara livsmedel är grundläggande för livsmedelsförsörjningen. Frisk mark gör unionens livsmedelssystem mer motståndskraftigt genom att lägga grunden för näringsrika livsmedel i tillräcklig mängd.
- (18) För att kunna uppnå frisk mark senast 2050 är det nödvändigt att fastställa åtgärder för övervakning och bedömning av markhälsan, förvalta marken på ett hållbart sätt och ta itu med förorenade områden. Det behövs åtgärder för att bevara marken i gott skick och för att uppfylla unionens mål för klimat och biologisk mångfald, för att förhindra och reagera på torka och naturkatastrofer, skydda människors hälsa och säkerställa trygg och säker livsmedelsförsörjning.
- (19) Mer än 25 % av all biologisk mångfald finns i marken och marken är planetens näst största kolpool. Tack vare sin förmåga att avskilja och lagra koldioxid bidrar frisk mark till att uppnå unionens mål för klimatförändringarna. Frisk mark ger också en gynnsam livsmiljö där organismer kan frodas och är avgörande för att förbättra den biologiska mångfalden och ekosystemens stabilitet. Den biologiska mångfalden under och över markytan är nära sammankopplad och interagerar genom ömsesidiga förhållanden (t.ex. mykorrhiza som binder samman växternas rötter).

⁴⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet *Hållbara kretslopp för kol* (COM(2021) 800 final).

⁴⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Att bygga upp ett klimateresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning* (COM(2021) 82 final).

⁴⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Säkra livsmedelsförsörjningen och stärka motståndskraften i livsmedelssystemen* (COM(2022) 133 final).

- (20) Översvämningar, skogsbränder och extrema väderhändelser utgör de största riskerna för naturkatastrofer i Europa. Oron för torka och vattenbrist ökar snabbt i hela unionen. År 2020 ansåg 24 medlemsstater att torka och vattenbrist var centrala framväxande eller klimatrelaterade katastrofrisker jämfört med bara 11 medlemsstater 2015. Frisk mark är avgörande för motståndskraften mot torka och naturkatastrofer. Metoder som förbättrar vattenbindningen och tillgången till näringsämnen i marken, markens struktur, den biologiska mångfalden och koldioxidbindningen i marken, ökar motståndskraften hos ekosystem, växter och skördar så att de bättre kan uthärda och hämta sig efter torka, naturkatastrofer, värmeböljor och extrema väderhändelser som kommer att bli vanligare i framtiden på grund av klimatförändringarna. Utan korrekt markförvaltning leder torka och naturkatastrofer till markförstöring och dålig markhälsa. Förbättrad markhälsa hjälper till att minska de ekonomiska förlusterna och antalet dödsfall i samband med extrema klimatförhållanden, vilka uppgick till omkring 560 miljarder euro och mer än 182 000 dödsfall i unionen mellan 1980 och 2021.
- (21) Friska marker bidrar direkt till människors hälsa och välbefinnande. De ger säkra och näringsrika livsmedel och har förmåga att filtrera bort föroreningar och på så sätt bevara dricksvattnets kvalitet. Markförorening kan skada människors hälsa genom intag, inandning eller hudkontakt. Människors exponering för mikroorganismerna i frisk mark gynnar utvecklingen av immunsystemet och motståndskraften mot vissa sjukdomar och allergier. Frisk mark stöder tillväxten av träd, blommor och gräs och skapar grön infrastruktur som har ett estetiskt värde och bidrar till välbefinnande och livskvalitet.
- (22) Markförstöring påverkar bördighet, avkastning, motståndskraft mot skadegörare och näringsmässig livsmedelskvalitet. Eftersom 95 % av våra livsmedel direkt eller indirekt produceras på mark och världens befolkning fortsätter att öka är det nödvändigt att denna ändliga naturresurs förblir frisk för att säkra den långsiktiga livsmedelsförsörjningen och för att trygga produktiviteten och lönsamheten i unionens jordbruk. Hållbara markförvaltningsmetoder bevarar eller förbättrar markhälsan och bidrar till livsmedelssystemets hållbarhet och motståndskraft.
- (23) Direktivets långsiktiga mål är att uppnå frisk mark senast 2050. Mot bakgrund av den begränsade kunskapen om markens tillstånd och om hur effektiva och kostsamma åtgärderna är för att återställa markens hälsa, används en stegvis metod i direktivet. I det första steget ligger fokus på att inrätta en ram för markövervakning och bedöma marksituationen i hela EU. Det innehåller också krav på att fastställa åtgärder för att förvalta marken på ett hållbart sätt och för att återställa mark som konstaterats ha dålig markhälsa, men det införs ingen skyldighet att uppnå vare sig frisk mark senast 2050 eller några mellanliggande mål. Denna proportionerliga strategi gör det möjligt att ta i bruk metoder för hållbar markförvaltning och återställande av mark med dålig markhälsa som är väl förberedda och stimulerade. I ett andra steg kommer kommissionen, så snart resultaten av den första markbedömningen och trendanalysen finns tillgängliga, att utvärdera arbetet mot 2050-målet och de erfarenheter som gjorts och vid behov föreslå en översyn av direktivet för att påskynda framstegen mot 2050-målet.
- (24) För att ta itu med de faktorer som påverkar marken och fastställa lämpliga åtgärder för att bevara eller återställa markens hälsa krävs att hänsyn tas till olika jordtyper, särskilda lokala och klimatmässiga förhållanden och markanvändningen eller marktäckningen. Det är därför lämpligt att medlemsstaterna inrättar markdistrikt. Markdistrikten bör utgöra grundläggande enheter för markförvaltningen och för de åtgärder som vidtas för att kraven i detta direktiv ska uppfyllas, särskilt i fråga om

övervakning och bedömning av markhälsan. Markdistriktens antal, geografiska omfattning och avgränsning i varje medlemsstat bör fastställas för att underlätta genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../....⁺. Det bör finnas ett minsta antal markdistrikt i varje medlemsstat, med hänsyn tagen till medlemsstatens storlek. Det minsta antalet markdistrikt i varje medlemsstat bör motsvara antalet territoriella enheter på NUTS 1-nivå som fastställts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003⁴⁸.

- (25) I syfte att säkerställa lämplig förvaltning av marken bör medlemsstaterna vara skyldiga att utse en behörig myndighet för varje markdistrikt. Medlemsstaterna bör ha rätt att utse ytterligare behöriga myndigheter på lämplig nivå, även på nationell eller regional nivå.
- (26) I syfte att ha en gemensam definition av tillståndet ”frisk mark” behöver det fastställas en gemensam minimiuppsättning mätbara kriterier som, om de inte respekteras, leder till allvarlig förlust av markens förmåga att fungera som ett livsviktigt system och tillhandahålla ekosystemtjänster. Sådana kriterier bör återspegla och bygga på befintlig markvetenskap.
- (27) I syfte att beskriva markförstöringen är det nödvändigt att fastställa markdeskriptorer som kan mätas eller uppskattas. Även om det finns betydande variationer mellan olika marktyper, klimatförhållanden och markanvändning möjliggör den nuvarande vetenskapliga kunskapen att kriterier kan fastställas på unionsnivå för vissa av dessa markdeskriptorer. Medlemsstaterna bör dock ha rätt att anpassa kriterierna för vissa av markdeskriptorerna på grundval av särskilda nationella eller lokala förhållanden och att definiera kriterier för andra markdeskriptorer för vilka gemensamma kriterier på EU-nivå inte kan fastställas i detta skede. Deskriptorer för vilka det i nuläget inte går att identifiera tydliga kriterier för att skilja mellan frisk mark och mark med dålig markhälsa kräver endast övervakning och bedömning. Detta kommer att underlätta framtida utveckling av sådana kriterier.
- (28) I syfte att skapa incitament bör medlemsstaterna inrätta mekanismer som erkänner markägares och markförvaltares insatser för att bevara marken i gott skick, till exempel i form av markhälsocertifiering som ett komplement till unionens regelverk för koldioxidupptag, och de bör stödja genomförandet av hållbarhetskriterierna för förnybar energi i artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001⁴⁹. Kommissionen bör underlätta markhälsocertifieringen genom att bland annat utbyta information och främja bästa praxis, höja medvetenheten och bedöma möjligheten till erkännande av certifieringssystem på unionsnivå. Synergier mellan olika certifieringssystem bör utnyttjas så mycket som möjligt för att minska den administrativa bördan för dem som ansöker om de berörda certifieringarna.
- (29) Vissa marker har särskilda egenskaper antingen på grund av att de är atypiska till sin natur och utgör sällsynta livsmiljöer för biologisk mångfald eller unika landskap, eller för att människor har ändrat dem avsevärt. Dessa egenskaper bör beaktas i samband

⁺ Publikationsbyrån: infoga i texten numret på den förordning om certifiering av koldioxidupptag som anges i dokument COM(2022) 672 final, och för in i fotnoten nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen.

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (omarbetning) (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

med definitionen av frisk mark och kraven för att uppnå hälsosamma markförhållanden.

- (30) Mark är en begränsad resurs som utsätts för en ständigt ökande konkurrens om olika användningsområden. Markexploatering är en process som ofta drivs av ekonomiska utvecklingsbehov och som omvandlar naturliga och halvnaturliga områden (däribland jordbruksmark, skogsbruksmark, trädgårdar och parker) till artificiell mark, där marken används som plattform för byggnader och infrastruktur, som direkt råvarukälla eller som ett arkiv för historiskt kulturarv. Omvandlingen kan orsaka en ofta oåterkallelig förlust av markens förmåga att tillhandahålla andra ekosystemtjänster (t.ex. livsmedel och biomassa, vattnets och näringsämnenas kretslopp, biologisk mångfald och koldioxidlagring). Markexploatering påverkar ofta de mest bördiga jordbruksmarkerna, vilket äventyrar livsmedelsförsörjningen. Hårdgjord mark gör också att bosättningar exponeras för högre översvämningstoppar och mer intensiva värmeöeffekter. Det är därför nödvändigt att övervaka markexploatering och hårdgörning av mark och effekterna av dessa på markens förmåga att tillhandahålla ekosystemtjänster. Det är också lämpligt att som en del av hållbar markförvaltning fastställa vissa metoder för att mildra effekterna av markexploatering.
- (31) Bedömningen av markhälsan, på grundval av nätverket för övervakning, bör vara korrekt samtidigt som kostnaderna för sådan övervakning hålls på en rimlig nivå. Det är därför lämpligt att fastställa kriterier för provtagningspunkter som är representativa för markens tillstånd vid olika marktyper, klimatförhållanden och markanvändning. Nätet av provtagningspunkter bör fastställas med hjälp av geostatistiska metoder och vara tillräckligt tätt för att ge en uppskattning av arealen frisk mark på nationell nivå, med en osäkerhet som är högst fem procent. Detta värde anses allmänt ge en statistiskt sund uppskattning och rimliga garantier för att målet har uppnåtts.
- (32) Kommissionen bör bistå och stödja medlemsstaternas övervakning av markhälsan genom att fortsätta utföra och förbättra regelbunden provtagning av mark på plats och relaterade mätningar av mark (Lucas Soil) som en del av programmet för statistisk ramundersökning av markanvändning och marktäckning (Lucas). Lucas-programmet måste därför förstärkas och uppgraderas för att anpassas fullt ut till de särskilda kvalitetskrav som ska uppfyllas vid tillämpningen av detta direktiv. I syfte att minska bördan bör medlemsstaterna tillåtas använda de markhälsodata som ingår i det utökade Lucas Soil-programmet. De medlemsstater som får stöd bör vidta nödvändiga rättsliga åtgärder för att säkerställa att kommissionen kan utföra sådan provtagning på plats, även på privata ägor, och i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning.
- (33) Kommissionen utvecklar nu tjänster för fjärravläsning inom ramen för Copernicus som ett användardrivet program, och stöder därigenom också medlemsstaterna. I syfte att öka markhälsoövervakningens aktualitet och effektivitet bör medlemsstaterna när det är relevant använda fjärranalysdata, bland annat resultat från tjänsterna inom Copernicus, för att övervaka de relevanta markdeskriptorerna och för att bedöma markhälsan. Kommissionen och Europeiska miljöbyrån bör stödja utforskning och utveckling av produkter för fjärranalys av mark i syfte att hjälpa medlemsstaterna att övervaka de relevanta markdeskriptorerna.
- (34) Kommissionen bör bygga vidare på och uppgradera EU:s befintliga markobservationsorgan och inrätta en digital dataportal för markhälsodata som bör

vara förenlig med EU:s datastrategi⁵⁰ och EU:s dataområden och som bör vara ett nav som ger tillgång till markdata från olika källor. En sådan portal bör i första hand innehålla alla data som samlas in av medlemsstaterna och kommissionen i enlighet med detta direktiv. Det bör också vara möjligt att på frivillig basis integrera i portalen andra relevanta markdata som samlats in av medlemsstaterna eller någon annan part (särskilt data som härrör från projekt inom ramen för Horisont Europa och uppdraget En giv för den europeiska marken), förutsatt att dessa data uppfyller vissa krav i fråga om format och specifikationer. Dessa krav bör specificeras av kommissionen genom genomförandeakter.

- (35) Det är också nödvändigt att harmoniseringen av de system för markövervakning som används i medlemsstaterna förbättras och att synergier mellan unionens och medlemsstaternas övervakningssystem utnyttjas för att få fram mer jämförbara data i hela unionen.
- (36) I syfte att få bredast möjliga användning av de markhälsodata som genereras genom övervakningen som utförs enligt detta direktiv bör medlemsstaterna vara skyldiga att underlätta tillgången till sådana data för berörda parter, såsom jordbrukare, skogsbrukare, markägare och lokala myndigheter.
- (37) För att bevara eller förbättra markens hälsa måste marken förvaltas på ett hållbart sätt. Hållbar markförvaltning kommer att göra det möjligt att säkerställa långsiktiga ekosystemtjänster, bland annat förbättrad luft- och vattenkvalitet och tryggad livsmedelsförsörjning. Det är därför lämpligt att fastställa principer för hållbar markförvaltning som en vägledning för markförvaltningsmetoderna.
- (38) Ekonomiska instrument, bland annat de inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken som ger stöd till jordbrukare, har en avgörande roll för omställningen till hållbar förvaltning av jordbruksmark och, i mindre utsträckning, av skogsmark. Den gemensamma jordbrukspolitiken syftar till att stödja markens hälsa genom att införa villkor, inrätta miljösystem och vidta åtgärder för landsbygdsutveckling. Finansiellt stöd till jordbrukare och skogsbrukare som använder hållbara markförvaltningsmetoder kan också genereras i den privata sektorn. Frivilliga hållbarhetsmärkningar som inrättats av privata aktörer inom exempelvis livsmedelsindustrin, träindustrin, biobaserad industri och energisektorn kan ta hänsyn till de principer för hållbar markförvaltning som fastställs i detta direktiv. Det gör att producenter av livsmedel, trä och andra produkter av biomassa som tillämpar metoderna i sin produktion kan återspegla detta i värdet av sina produkter. Ytterligare finansiering för ett nätverk av områden för testning, demonstration och uppskalning av lösningar, t.ex. för kolinlagrande jordbruk, kommer att tillhandahållas genom markuppdragets levande laboratorier och fyrtorsprojekt. Utan att det påverkar principen att förorenaren betalar bör medlemsstaterna tillhandahålla stöd och rådgivning för att hjälpa markägare och markanvändare som påverkas av åtgärder som vidtas enligt detta direktiv, särskilt när det gäller små och medelstora företags behov och begränsade kapacitet.
- (39) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115⁵¹ måste medlemsstaterna i sin strategiska GJP-plan beskriva hur miljö- och klimatarkitekturen

⁵⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *En EU-strategi för data* (COM(2020) 66 final).

⁵¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den

i den planen är avsedd att bidra till uppnåendet av och överensstämma med de långsiktiga nationella mål som anges i eller som följer av de lagstiftningsakter som förtecknas i bilaga XIII till den förordningen.

- (40) I syfte att säkerställa användning av de bästa hållbara markförvaltningsmetoderna bör medlemsstaterna vara skyldiga att noga övervaka inverkan av markförvaltningsmetoderna och att vid behov justera metoder och rekommendationer på grundval av ny kunskap inom forskning och innovation. Värdefulla bidrag väntas i detta avseende från Horisont Europa-uppdraget En giv för den europeiska marken, särskilt från dess levande laboratorier och verksamheter, till stöd för markövervakning, utbildning om mark och medborgarengagemang.
- (41) Genom återställande av mark återställs förstörd mark till gott skick. Vid fastställande av åtgärder för återställning av mark bör medlemsstaterna vara skyldiga att beakta resultaten från bedömningen av markhälsan och att anpassa de återställande åtgärderna till de särskilda egenskaperna för varje situation – marktyp, markanvändning, markens tillstånd samt lokala klimatomständigheter och miljömässiga förhållanden.
- (42) För att säkerställa synergier mellan de olika åtgärder som antas i enlighet med annan unionslagstiftning som kan påverka markens hälsa, och de åtgärder som kommer att vidtas för hållbar markförvaltning och återställande av mark i unionen, bör medlemsstaterna se till att metoderna för hållbar markförvaltning och återställande av mark är förenliga med de nationella planer för återställande som antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁵²⁺, de strategiska planer som utarbetats av medlemsstaterna inom den gemensamma jordbrukspolitiken i enlighet med förordning (EU) 2021/2115, riktlinjerna för god jordbrukssed och de handlingsprogram för känsliga områden som antagits i enlighet med rådets direktiv 91/676/EEG⁵³, de bevarandeåtgärder och den prioriterade åtgärdsram som fastställts för Natura 2000-områden i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG⁵⁴, de åtgärder för att uppnå god ekologisk och kemisk status hos vattenförekomster som ingår i de förvaltningsplaner för avrinningsområden som utarbetats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁵⁵, de åtgärder för hantering av översvåmningsrisker som fastställts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG⁵⁶, de planer för hantering av torka som främjas genom unionens strategi för klimatanpassning⁵⁷, de nationella åtgärdsprogram som inrättats i enlighet

gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

⁵² Publikationsbyrån: infoga i texten numret på den förordning om återställande av naturen som anges i dokument COM (2022) 304, och för in i fotnoten nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... om återställande av naturen.

⁵³ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁵⁴ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvåmningsrisker (EUT L 288, 6.11.2007, s. 27).

⁵⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Att bygga upp ett klimateresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning* (COM(2021) 82 final).

med artikel 10 i FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning, de mål fastställts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841⁵⁸ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842⁵⁹, de integrerade nationella energi- och klimatplaner som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999⁶⁰, de nationella luftvårdsprogram som utarbetats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284⁶¹, de riskbedömningar och den planering av katastrofriskhantering som upprättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU⁶² samt de nationella åtgärdsplaner som fastställts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁶³. Hållbara markförvaltningsmetoder och metoder för återställande av mark bör så långt det är möjligt integreras i dessa program, planer och åtgärder i den mån de bidrar till att målen uppnås. Därför bör relevanta indikatorer och data, såsom markrelaterade resultatindikatorer enligt förordningen om den gemensamma jordbrukspolitikens och statistiska data om insatsvaror och produktion i jordbruket som rapporteras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2379⁶⁴, vara tillgängliga för de behöriga myndigheter som ansvarar för hållbara markförvaltningsmetoder, metoder för återställande av mark och markhälsobedömningar, i syfte att sammankoppla dessa data och indikatorer och därmed möjliggöra en så exakt bedömning som möjligt av de valda åtgärdernas effektivitet.

- (43) Förorenade områden är ett arv från årtionden av industriell verksamhet i EU och kan leda till risker för människors hälsa och för miljön, nu och i framtiden. Det är därför nödvändigt att först identifiera och undersöka potentiellt förorenade områden och därefter, om föroreningen bekräftas, bedöma riskerna och vidta åtgärder för att hantera oacceptabla risker. Markundersökningar kan visa att ett potentiellt förorenat område i själva verket inte är förorenat. I sådana fall bör området inte längre märkas av medlemsstaten som potentiellt förorenat, såvida det inte finns misstankar om förorening på grundval av nya bevis.

⁵⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

⁶¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

⁶² Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

⁶³ + Publikationsbyrån: infoga i texten numret på den förordning om hållbar användning av växtskyddsmedel och om ändring av förordning (EU) 2021/2115 som anges i dokument COM(2022) 305, och för in i fotnoten nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen.

⁶⁴ Förordning (EU) 2022/2379 om statistik över insatsvaror och produktion i jordbruket.

- (44) I syfte att identifiera potentiellt förorenade områden bör medlemsstaterna samla in bevis genom bland annat studier av historiken, tidigare industriolyckor och andra olyckor, miljötillstånd och anmälningar från allmänheten eller från myndigheterna.
- (45) För att säkerställa att markundersökningar av potentiellt förorenade områden genomförs i tid och på ett effektivt sätt bör medlemsstaterna, utöver skyldigheten att fastställa en tidsfrist inom vilken dessa undersökningar bör genomföras, vara skyldiga att fastställa särskilda händelser som också medför att en sådan undersökning inleds. Sådana händelser kan omfatta en begäran om eller omprövning av ett miljö- eller byggnadstillstånd eller ett tillstånd som krävs enligt unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning, markexploateringsverksamhet, ändrad markanvändning eller transaktioner med mark eller fastigheter. Markundersökningar kan ske i olika stadier, till exempel en skrivbordsstudie, besök på plats, preliminära eller orienterande undersökningar, mer detaljerad eller beskrivande undersökning samt fält- eller laborietester. Referensrapporter och övervakningsåtgärder som genomförs i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁶⁵ kan också betraktas som markundersökningar där så är lämpligt.
- (46) Det behövs flexibilitet i förvaltningen av potentiellt förorenade områden och förorenade områden för att ta hänsyn till kostnader, fördelar och lokala särdrag. Medlemsstaterna bör därför åtminstone anta en riskbaserad metod för att förvalta potentiellt förorenade områden och förorenade områden, med beaktande av skillnaden mellan de två kategorierna, som gör det möjligt att fördela resurser med hänsyn till särskilda miljömässiga, ekonomiska och sociala förhållanden. Besluten bör fattas på grundval av arten och omfattningen av de potentiella risker för människors hälsa och för miljön som uppstår till följd av exponering av markföroreningar (t.ex. exponering av känsliga befolkningsgrupper såsom gravida kvinnor, personer med funktionsnedsättning, äldre personer samt barn). Kostnads-nyttoanalysen av att vidta saneringsåtgärder bör vara positiv. Den optimala saneringslösningen bör vara hållbar och väljas ut genom en balanserad beslutsprocess som tar hänsyn till de miljömässiga, ekonomiska och sociala konsekvenserna. Förvaltningen av potentiellt förorenade områden och förorenade områden bör respektera principen att förorenaren betalar och proportionalitetsprincipen. Medlemsstaterna bör fastställa den specifika metoden för att avgöra de områdesspecifika riskerna i förorenade områden. Medlemsstaterna bör också definiera vad som utgör en oacceptabel risk från ett förorenat område på grundval av vetenskaplig kunskap, försiktighetsprincipen, lokala särdrag samt pågående och framtida markanvändning. I syfte att minska riskerna med förorenade områden till en godtagbar nivå för människors hälsa och för miljön bör medlemsstaterna vidta lämpliga riskbegränsande åtgärder, t.ex. sanering. Åtgärder som vidtas enligt annan unionslagstiftning bör kunna kvalificeras som riskbegränsande åtgärder enligt detta direktiv om dessa åtgärder minskar riskerna med förorenade områden.
- (47) Åtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv bör också beakta EU:s övriga politiska mål, t.ex. de mål som eftersträvas genom [förordning (EU) xxxx/xxxx⁶⁶]

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁶⁶ + Publikationsbyrån: infoga i texten numret på den förordning om inrättande av en ram för att säkerställa säker och hållbar tillgång till kritiska råmaterial och om ändring av förordningarna (EU) 168/2013, (EU) 2018/858, 2018/1724 och (EU) 2019/1020 som anges i dokument COM(2023) 160, och för in i fotnoten nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen.

som syftar till att säkerställa säker och hållbar försörjning av råvaror av avgörande betydelse för Europas industri.

- (48) Transparens är en viktig del av markpolitiken och säkerställer offentlig ansvarsskyldighet och medvetenhet, rättvisa marknadsvillkor och övervakning av framstegen. Medlemsstaterna bör därför inrätta och upprätthålla ett nationellt register med områdesspecifik information om förorenade områden och potentiellt förorenade områden, och detta register bör göras tillgängligt för allmänheten i en georefererad rumslig onlinedatabas. Registret bör innehålla den information som är nödvändig för att allmänheten ska få kännedom om förekomst och förvaltning av potentiellt förorenade områden och förorenade områden. Eftersom förekomsten av markförorening ännu inte har bekräftats utan endast misstänks på potentiellt förorenade områden måste skillnaden mellan förorenade områden och potentiellt förorenade områden kommuniceras och utförligt förklaras för allmänheten för att undvika onödig oro.
- (49) Enligt artikel 19.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska medlemsstaterna fastställa de möjligheter till överklagande som behövs för att säkerställa ett effektivt domstolsskydd inom de områden som omfattas av unionsrätten. I enlighet med Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor⁶⁷ bör den berörda allmänheten dessutom ha tillgång till rättslig prövning för att bidra till att skydda rätten att leva i en miljö som är förenlig med personlig hälsa och personligt välbefinnande.
- (50) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024⁶⁸ tillåts att data från den offentliga sektorn lämnas ut i kostnadsfria och öppna format. Det övergripande målet är att fortsätta stärka EU:s dataekonomi genom att öka mängden data från den offentliga sektorn som är tillgänglig för vidareutnyttjande, garantera rättvis konkurrens och enkelt tillträde till information från den offentliga sektorn, och förbättra gränsöverskridande innovation som bygger på data. Huvudprincipen är att offentliga data som standard bör utformas för att vara och är öppna. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG⁶⁹ syftar till att garantera rätten till tillgång till miljöinformation i medlemsstaterna i enlighet med Århuskonventionen. Århuskonventionen och direktiv 2003/4/EG omfattar allmänna skyldigheter som rör både att göra miljöinformation tillgänglig på begäran och att aktivt sprida sådan information. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG⁷⁰ har också ett brett tillämpningsområde som omfattar utbyte av rumslig information, inbegripet dataset om olika miljörelaterade frågor. Det är viktigt att de bestämmelser i det här direktivet som rör tillgång till information och datadelning utgör ett komplement till de direktiven och inte ger upphov till en separat rättslig ordning. Därför bör bestämmelserna i det här direktivet om information till allmänheten och information om övervakning av genomförandet inte påverka tillämpningen av direktiven (EU) 2019/1024, 2003/4/EG och 2007/2/EG.

⁶⁷ Konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor – Deklaration (EUT L 124, 17.5.2005, s. 4).

⁶⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 172, 26.6.2019, s. 56).

⁶⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁷⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (51) I syfte att säkerställa den nödvändiga anpassningen av reglerna om markhälsoövervakning, hållbar markförvaltning och hantering av förorenade områden bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen i fråga om ändring av detta direktiv i syfte att anpassa det till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen vad gäller metoderna för övervakning av markhälsa, förteckningen över principer för hållbar markförvaltning, den vägledande förteckningen över riskbegränsande åtgärder, faser och krav för den platsspecifika riskbedömningen samt innehållet i registret över förorenade och potentiellt förorenade områden. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁷¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (52) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa format, struktur och närmare bestämmelser om elektronisk rapportering av data och information till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁷².
- (53) Kommissionen bör genomföra en evidensbaserad utvärdering och vid behov en översyn av detta direktiv sex år efter dess ikraftträdande, på grundval av resultaten av markhälsobedömningen. Utvärderingen bör särskilt bedöma behovet av att fastställa mer specifika krav för säkerställa att mark med dålig markhälsa återställs och målet om frisk mark senast 2050 uppnås. Utvärderingen bör också bedöma behovet av att anpassa definitionen av frisk mark till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen genom tillägg av bestämmelser om vissa deskriptorer eller kriterier på grundval av ny vetenskaplig kunskap som rör markskydd eller på grundval av problem som är specifika för en medlemsstat och som uppstår på grund av nya miljö- eller klimatförhållanden. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör denna utvärdering baseras på kriterierna ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, konsekvens och EU-mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder.
- (54) Samordnade åtgärder av alla medlemsstater är nödvändiga för att uppnå visionen om att all mark ska vara frisk senast 2050 och för att säkerställa långsiktig tillgång till markens ekosystemtjänster i hela unionen. Enskilda åtgärder från medlemsstaternas sida har visat sig vara otillräckliga eftersom markförstöringen fortsätter och till och med förvärras. Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med

⁷¹ Interinstitutionellt avtal av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

⁷² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (55) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁷³, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Mål och innehåll

1. Syftet med direktivet är att inrätta en solid och enhetlig ram för markövervakning för all mark i hela EU och att kontinuerligt förbättra markhälsan i unionen i syfte att senast 2050 uppnå frisk mark och bevara marken i gott skick, så att den kan tillhandahålla flera ekosystemtjänster i en omfattning som är tillräcklig för att tillgodose de miljömässiga, samhälleliga och ekonomiska behoven, förebygga och mildra effekterna av klimatförändringarna och förlusten av biologisk mångfald, öka motståndskraften mot naturkatastrofer och förbättra livsmedelsförsörjningen och för att minska markföroreningen till nivåer som inte längre anses vara skadliga för människors hälsa och för miljön.
2. I detta direktiv fastställs åtgärder för
 - a) övervakning och bedömning av markhälsa,
 - b) hållbar markförvaltning,
 - c) förorenade områden.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv är tillämpligt på all mark inom medlemsstaternas territorium.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *mark*: jordskorpanns översta skikt, beläget mellan berggrunden och landytan, som består av mineralpartiklar, organiskt material, vatten, luft och levande organismer.

⁷³ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (2) *ekosystem*: ett dynamiskt komplex av växt-, djur- och mikroorganismssamhällen och deras icke-levande miljö som interagerar som en funktionell enhet.
- (3) *ekosystemtjänster*: ekosystems indirekta bidrag till de ekonomiska, sociala, kulturella och andra fördelar som människor erhåller från ekosystem.
- (4) *markhälsa*: markens fysiska, kemiska och biologiska tillstånd som avgör dess förmåga att fungera som ett livsviktigt system och tillhandahålla ekosystemtjänster.
- (5) *hållbar markförvaltning*: markförvaltningsmetoder som bevarar eller förbättrar de ekosystemtjänster som marken tillhandahåller utan att försämra de funktioner som möjliggör dessa tjänster eller skada andra egenskaper hos miljön.
- (6) *markförvaltningsmetoder*: metoder som påverkar markens fysiska, kemiska eller biologiska egenskaper.
- (7) *förvaltat mark*: mark som är föremål för markförvaltningsmetoder.
- (8) *markdistrikt*: den del av en medlemsstats territorium som avgränsas av medlemsstaten i enlighet med detta direktiv.
- (9) *bedömning av markhälsa*: bedömningen av markens hälsa på grundval av mätning eller uppskattning av markdeskriptorer.
- (10) *förorenat område*: ett avgränsat område med en eller flera ytor med bekräftad förekomst av markförorening orsakad av antropogen verksamhet från punktkällor.
- (11) *markdeskriptor*: en parameter som beskriver en fysisk, kemisk eller biologisk egenskap hos markhälsan.
- (12) *land*: jordyta som inte är täckt av vatten.
- (13) *marktäckning*: den fysiska och biologiska täckningen över jordytan.
- (14) *naturlig mark*: ett område där mänsklig verksamhet inte väsentligt har ändrat områdets primära ekologiska funktioner och artsammansättning.
- (15) *halvnaturlig mark*: ett område där ekologiska grupper har ändrats väsentligt med avseende på sammansättning, balans eller funktion till följd av mänsklig verksamhet men där ett potentiellt högt värde kvarstår när det gäller biologisk mångfald och de ekosystemtjänster marken tillhandahåller.
- (16) *artificiell mark*: mark som används som plattform för byggnader och infrastruktur eller som en direkt råvarukälla eller som arkiv för historiskt kulturarv, på bekostnad av markens förmåga att tillhandahålla andra ekosystemtjänster.
- (17) *markexploatering*: omvandling av naturlig och halvnaturlig mark till artificiell mark.
- (18) *överföringsfunktion*: en matematisk regel som gör det möjligt att omvandla ett mätvärde från en mätning som utförs med en metod som skiljer sig från en referensmetod till det värde som skulle erhållas om mätningen utfördes med referensmetoden.
- (19) *berörd allmänhet*: den allmänhet som påverkas eller som sannolikt kommer att påverkas av markförstöring eller som har ett intresse i de beslutsprocesser som rör genomförandet av skyldigheterna enligt detta direktiv, däribland markägare och markanvändare samt icke-statliga organisationer som främjar skyddet av människors hälsa eller miljön och som uppfyller alla krav i nationell lagstiftning.
- (20) *markförorening*: förekomst av en kemikalie eller ett ämne i marken i en koncentration som kan vara skadlig för människors hälsa eller för miljön.

- (21) *förorening*: ett ämne som kan orsaka markförorening.
- (22) *återställande*: avsiktlig verksamhet som syftar till att vända markens status från förstörd till gott skick.
- (23) *risk*: möjligheten att det uppstår skadliga effekter på människors hälsa eller på miljön till följd av exponering för markförorening.
- (24) *markundersökning*: en process för att bedöma förekomsten och koncentrationen av föroreningar i marken som vanligtvis utförs i olika steg.
- (25) *geografiskt explicit*: information som används och lagras på ett sätt som gör att den kan kartläggas och lokaliseras med specifik precision och noggrannhet.
- (26) *marksanering*: en återställande åtgärd som minskar föroreningskoncentrationerna, isolerar eller immobiliserar föroreningarna i marken.

Artikel 4

Markdistrikt

1. Medlemsstaterna ska inrätta markdistrikt inom hela sitt territorium.
Antalet markdistrikt i varje medlemsstat ska minst motsvara det antal territoriella enheter på NUTS 1-nivå som fastställts i enlighet med förordning (EG) nr 1059/2003.
2. När medlemsstaterna fastställer markdistriktens geografiska omfattning får de ta hänsyn till befintliga administrativa enheter och de ska sträva efter homogenitet inom varje markdistrikt med avseende på följande parametrar:
 - (a) Marktyp enligt definitionen i World Reference Base for Soil Resources⁷⁴.
 - (b) Klimatförhållanden.
 - (c) Miljözon enligt beskrivningen i Alterras rapport 2281⁷⁵.
 - (d) Markanvändning eller marktäckning enligt användningen i programmet för statistisk markundersökning av markanvändning och marktäckning (Lucas).

Artikel 5

Behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som på en lämplig nivå ansvarar för att fullgöra skyldigheterna enligt detta direktiv.

Medlemsstaterna ska utse en behörig myndighet för varje markdistrikt som inrättats i enlighet med artikel 4.

⁷⁴ <https://www.fao.org/soils-portal/data-hub/soil-classification/world-reference-base/en/>

⁷⁵ M.J. Metzger, A.D. Shkaruba, R.H.G. Jongman and R.G.H. Bunce, Descriptions of the European Environmental Zones and Strata, Alterra Report 2281 ISSN 1566-7197.

Kapitel II

Övervakning och bedömning av markhälsa

Artikel 6

Ram för övervakning av markhälsa och markexploatering

1. Medlemsstaterna ska fastställa en övervakningsram på grundval av de markdistrikt som inrättats i enlighet med artikel 4.1, i syfte att säkerställa att regelbunden och noggrann övervakning av markhälsan utförs i enlighet med denna artikel och med bilagorna I och II.
2. Medlemsstaterna ska övervaka markhälsa och markexploatering i varje markdistrikt.
3. Ramen för övervakning ska grundas på följande kriterier:
 - (a) De markdeskriptorer och kriterier för markhälsa som avses i artikel 7.
 - (b) De provtagningspunkter för marken som fastställs i enlighet med artikel 8.2.
 - (c) De mätningar av marken som kommissionen utför i enlighet med punkt 4 i denna artikel, i förekommande fall.
 - (d) De fjärravlästa data och produkter som avses i punkt 5 i denna artikel, i förekommande fall.
 - (e) De indikatorer för markexploatering och hårdgörning av mark som avses i artikel 7.1.
4. Kommissionen ska, efter överenskommelse med de berörda medlemsstaterna, utföra regelbundna mätningar av marken genom markprover som tagits på plats, på grundval av de relevanta deskriptorer och metoder som avses i artiklarna 7 och 8, i syfte att stödja medlemsstaternas övervakning av markhälsan. Om en medlemsstat ger sitt samtycke i enlighet med denna punkt ska den säkerställa att kommissionen kan utföra sådan provtagning på plats.
5. Kommissionen och Europeiska miljöbyrån (EEA) ska utnyttja befintliga rymdbaserade data och produkter som levereras inom ramen för Copernicus-komponenten inom unionens rymdprogram, som inrättades genom förordning (EU) 2021/696, för att utforska och utveckla produkter för fjärranalys av mark i syfte att stödja medlemsstaterna i övervakningen av de relevanta markdeskriptorerna.
6. Kommissionen och EEA ska, på grundval av befintliga data och inom två år från detta direktivs ikraftträdande, inrätta en digital portal för markhälsodata som i georefererat rumsligt format ska ge tillgång till åtminstone tillgängliga markhälsodata från följande:
 - (a) De mätningar av marken som avses i artikel 8.2.
 - (b) De mätningar av marken som avses i punkt 4 i denna artikel.
 - (c) De relevanta fjärravlästa data och produkter för marken som avses i punkt 5 i denna artikel.
7. Den digitala portal för markhälsodata som avses i punkt 6 kan också ge tillgång till andra markhälsorelaterade data än de data som avses i den punkten, om dessa data

har delats eller samlats in i enlighet med de format eller metoder som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 8.

8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa format och metoder för att dela eller samla in de data som avses i punkt 7 eller för att integrera dessa data i den digitala portalen för markhälsodata. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.

Artikel 7

Markdeskriptorer, kriterier för frisk mark samt indikatorer för markexploatering och hårdgörning av mark

1. Vid övervakning och bedömning av markhälsan ska medlemsstaterna tillämpa de markdeskriptorer och markhälsokriterier som förtecknas i bilaga I.
Vid övervakning av markexploatering ska medlemsstaterna tillämpa de indikatorer för markexploatering och hårdgörning av marken som avses i bilaga I.
2. Medlemsstaterna får anpassa de markdeskriptorer och markhälsokriterier som avses i del A i bilaga I i enlighet med de specifikationer som anges i den andra och den tredje kolumnen i del A i bilaga I.
3. Medlemsstaterna ska bestämma de organiska föreningar som avser markdeskriptorn för markförening som anges i del B i bilaga I.
4. Medlemsstaterna ska fastställa markhälsokriterier för de markdeskriptorer som förtecknas i del B i bilaga I i enlighet med bestämmelserna i tredje kolumnen i del B i bilaga I.
5. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare markdeskriptorer och indikatorer för markexploatering, inbegripet men inte begränsat till de frivilliga deskriptorer och indikatorer som förtecknas i delarna C och D i bilaga I, för övervakningsändamål ("ytterligare markdeskriptorer" och ytterligare indikatorer för markexploatering").
6. Medlemsstaterna ska informera kommissionen när markdeskriptorer, indikatorer för markexploatering och markhälsokriterier fastställs eller anpassas i enlighet med punkterna 2–5 i denna artikel.

Artikel 8

Mätningar och metoder

1. Medlemsstaterna ska fastställa provtagningspunkter genom att tillämpa den metod som anges i del A i bilaga II.
2. Medlemsstaterna ska utföra mätningar av marken genom att ta markprover vid de provtagningspunkter som avses i punkt 1 och samla in, behandla och analysera data för att fastställa följande:
 - (a) Värdena för de markdeskriptorer som anges i bilaga I.
 - (b) Värdena för de ytterligare markdeskriptorerna, i förekommande fall.
 - (c) Värden för de indikatorer för markexploatering och hårdgörning av mark som förtecknas i del D i bilaga I.
3. Medlemsstaterna ska tillämpa följande:

- a) Metoderna för att fastställa eller uppskatta värdena för de markdeskriptorer som anges i del B i bilaga II.
- b) Minimikriterier för metoderna för bestämning av de värden för indikatorer för markexploatering och för hårdgörning av mark som anges i del C i bilaga II.
- c) Alla krav som fastställs av kommissionen i enlighet med punkt 6.

Medlemsstaterna får tillämpa andra metoder än de som anges i första stycket a och b förutsatt att validerade överföringsfunktioner finns att tillgå, i enlighet med kraven i del B fjärde kolumnen i bilaga II.

- 4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de första mätningarna av marken utförs senast den ... (*Publikationsbyrån: för in datum = 4 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*).

- 5. Medlemsstaterna ska säkerställa att nya mätningar av marken utförs minst vart femte år.

Medlemsstaterna ska säkerställa att värdena för indikatorerna för markexploatering och hårdgörning av mark uppdateras minst varje år.

- 6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilaga II i syfte att anpassa de referensmetoder som anges i den bilagan till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, särskilt när värden för markdeskriptorer kan fastställas genom fjärranalys i enlighet med artikel 6.5.

Artikel 9

Bedömning av markhälsa

- 1. Medlemsstaterna ska bedöma markhälsan i alla markdistrikt på grundval av de data som samlats in i samband med den övervakning som avses i artiklarna 6, 7 och 8 för var och en av de markdeskriptorer som avses i delarna A och B i bilaga I.

Medlemsstaterna ska också beakta de data som samlats in i samband med de markundersökningar som avses i artikel 14.

Medlemsstaterna ska säkerställa att markhälsobedömningar utförs minst vart femte år och att den första markhälsobedömningen utförs senast den ... (*Publikationsbyrån: för in datum = 5 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*).

- 2. Marken anses frisk i enlighet med detta direktiv om följande kumulativa villkor är uppfyllda:

- (a) Värdena för alla markdeskriptorer som förtecknas i del A i bilaga I uppfyller de kriterier som fastställs där och, i tillämpliga fall, anpassats i enlighet med artikel 7.
- (b) Värdena för alla markdeskriptorer som förtecknas del B i bilaga I uppfyller de kriterier som fastställs i enlighet med artikel 7 (*frisk mark*).

Genom undantag från första stycket ska man vid bedömningen av mark inom ett markområde som förtecknas i den fjärde kolumnen i bilaga I inte beakta de värden som anges i tredje kolumnen för det markområdet.

Marken har dålig markhälsa om minst ett av kriterierna i första stycket inte är uppfyllt (*dålig markhälsa*).

3. Medlemsstaterna ska analysera värdena för de markdeskriptorer som förtecknas i del C i bilaga I och bedöma huruvida det sker en kritisk förlust av ekosystemtjänster med beaktande av relevanta data och tillgänglig vetenskaplig kunskap.
Medlemsstaterna ska analysera värdena för de indikatorer för markexploatering och hårdgörning av mark som förtecknas i del D i bilaga I och bedöma deras inverkan på förlusten av ekosystemtjänster och på de syften och mål som fastställs i förordning (EU) 2018/841.
4. På grundval av den bedömning av markhälsan som utförs i enlighet med denna artikel ska den berörda myndigheten, i relevanta fall i samordning med lokala, regionala och nationella myndigheter, för varje markdistrikt identifiera områden med dålig markhälsa och informera allmänheten i enlighet med artikel 19.
5. Medlemsstaterna ska inrätta en mekanism för frivillig markhälsocertifiering för markägare och markförvaltare i enlighet med villkoren i punkt 2 i denna artikel.
Kommissionen får anta genomförandeakter för att harmonisera markhälsocertifieringens format. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.
6. Medlemsstaterna ska på begäran överlämna de markhälsodata och markhälsobedömningar som avses i artiklarna 6–10 till berörda markägare och markförvaltare, särskilt för att stödja utarbetandet av den rådgivning som avses i artikel 10.3.

Kapitel III

Hållbar markförvaltning

Artikel 10

Hållbar markförvaltning

1. Från och med den (*Publikationsbyrå: för in datum = 4 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*) ska medlemsstaterna med beaktande av markens typ, användning och tillstånd vidta åtminstone följande åtgärder:
 - (a) Fastställa hållbara markförvaltningsmetoder som respekterar de principer för hållbar markförvaltning som förtecknas i bilaga III och som gradvis ska tillämpas på all förvaltd mark samt, på grundval av resultaten av de markbedömningar som utförs i enlighet med artikel 9, metoder för återställande av mark som gradvis ska tillämpas på mark med dålig markhälsa i medlemsstaterna.
 - (b) Fastställa de markförvaltningsmetoder och andra metoder som inverkar negativt på markhälsan och som markförvaltare ska undvika.

Vid fastställande av de metoder och åtgärder som avses i denna punkt ska medlemsstaterna beakta de program, planer, mål och åtgärder som förtecknas i bilaga IV samt de senaste befintliga vetenskapliga rönen, däribland resultat från Horisont Europa-uppdraget En giv för den europeiska marken.

Medlemsstaterna ska identifiera synergier med de program, planer och åtgärder som anges i bilaga IV. Övervakningsdata för markhälsan, resultaten av markhälsobedömningarna, den analys som avses i artikel 9 och åtgärderna för hållbar

markförvaltning ska ge information om utarbetandet av de program, planer och åtgärder som anges i bilaga IV.

Medlemsstaterna ska säkerställa att processen för att utarbeta de metoder som avses i första stycket är öppen, inkluderande och effektiv och att den berörda allmänheten, särskilt markägare och markförvaltare, involveras och på ett tidigt stadium ges faktiska möjligheter att delta i utarbetandet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa enkel tillgång till opartisk och oberoende rådgivning om hållbar markförvaltning, utbildningsverksamhet och kapacitetsuppbyggnad för markförvaltare, markägare och relevanta myndigheter.

Medlemsstaterna ska även vidta följande åtgärder:

- (a) Främja medvetenheten om de många fördelarna med hållbar markförvaltning på medellång och lång sikt och behovet av att förvalta marken på ett hållbart sätt.
 - (b) Främja forskning och genomförande av övergripande markförvaltningskoncept.
 - (c) Tillgängliggöra regelbundet uppdaterad kartläggning av tillgängliga finansieringsinstrument och verksamheter för att stödja genomförandet av hållbar markförvaltning.
3. Medlemsstaterna ska regelbundet bedöma effektiviteten i de åtgärder som vidtas i enlighet med denna artikel och, om det är relevant, se över och revidera åtgärderna med beaktande av den markhälsoövervakning och den markhälsobedömning som avses i artiklarna 6–9.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilaga III i syfte att anpassa principerna för hållbar markförvaltning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Artikel 11

Metoder för begränsning av markexploatering

Medlemsstaterna ska säkerställa att följande principer respekteras vid markexploatering:

- (a) Förlusten av markens kapacitet att tillhandahålla flera ekosystemtjänster, däribland livsmedelsproduktion, ska undvikas eller minskas så långt det är tekniskt och ekonomiskt möjligt genom att
 - i) i möjligaste mån minska det område som påverkas av markexploateringen,
 - ii) välja ut områden där förlusten av ekosystemtjänster skulle bli minimerad,
 - iii) utföra markexploateringen på ett sätt som minimerar de negativa effekterna på marken.
- (b) Förlusten av markens kapacitet att tillhandahålla flera ekosystemtjänster ska i största möjliga utsträckning kompenseras.

Kapitel IV

Förorenade områden

Artikel 12

Riskbaserad metod

1. Medlemsstaterna ska hantera riskerna för människors hälsa och för miljön i potentiellt förorenade områden och förorenade områden och hålla dem på godtagbara nivåer, med beaktande av markförorenings miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenser och de riskbegränsande åtgärder som vidtas i enlighet med artikel 15.4.
2. Senast den (*Publikationsbyrå: för in datum = 4 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*) ska medlemsstaterna inrätta en riskbaserad metod för följande:
 - (a) Identifiering av potentiellt förorenade områden i enlighet med artikel 13.
 - (b) Undersökning av potentiellt förorenade områden i enlighet med artikel 14.
 - (c) Förvaltning av förorenade områden i enlighet med artikel 15.
3. Det krav som fastställs i punkt 2 påverkar inte strängare krav som följer av unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.
4. Den berörda allmänheten ska på ett tidigt stadium ges effektiva möjligheter att
 - a) delta i inrättande och konkret tillämpning av den riskbaserade metod som definieras i denna artikel,
 - b) tillhandahålla information som är relevant för identifieringen av potentiellt förorenade områden i enlighet med artikel 13, undersökningen av potentiellt förorenade områden i enlighet med artikel 14 samt förvaltningen av förorenade områden i enlighet med artikel 15,
 - c) begära rättelse av uppgifterna i registret över förorenade områden och potentiellt förorenade områden i enlighet med artikel 16.

Artikel 13

Identifiering av potentiellt förorenade områden

1. Medlemsstaterna ska systematiskt och aktivt identifiera alla områden där det finns misstanke om markförorening på grundval av belägg som samlats in med alla tillgängliga medel (*potentiellt förorenade områden*).
2. Vid identifiering av potentiellt förorenade områden ska medlemsstaterna beakta följande kriterier:
 - (a) Drift av en aktiv eller inaktiv potentiellt förorenande riskverksamhet.
 - (b) Drift av en verksamhet som avses i bilaga I till direktiv 2010/75/EU.

- (c) Drift av en verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU⁷⁶.
- (d) Drift av en verksamhet som avses i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG⁷⁷.
- (e) Förekomst av potentiellt förorenande olyckor, missöden, katastrofer, incidenter eller utsläpp.
- (f) Alla andra händelser som kan orsaka markförorening.
- (g) All information som framkommit vid den markhälsoövervakning som utförts i enlighet med artiklarna 6, 7 och 8.

Vid tillämpning av första stycket led a ska medlemsstaterna upprätta en förteckning över potentiellt förorenande riskverksamheter. Dessa verksamheter kan klassificeras ytterligare med avseende på risken för markförorening på grundval av vetenskapliga belägg.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla potentiellt förorenade områden identifieras senast (*Publikationsbyrå: för in datum = 7 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*) och i vederbörlig ordning registreras i det register som avses i artikel 16 senast den dagen.

Artikel 14

Undersökning av potentiellt förorenade områden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla potentiellt förorenade områden som identifierats i enlighet med artikel 13 blir föremål för markundersökning.
2. Medlemsstaterna ska fastställa regler rörande markundersökningarnas tidsfrist, innehåll, form och prioritering. Dessa regler ska fastställas i enlighet med den riskbaserade metod som avses i artikel 12 och den förteckning över potentiellt förorenande riskaktiviteter som avses i artikel 13.2 andra stycket.

Medlemsstaterna får betrakta statusrapporter och övervakningsåtgärder som genomförts i enlighet med direktiv 2010/75/EU som markundersökningar, när så är lämpligt.
3. Medlemsstaterna ska också fastställa särskilda händelser som medför att en undersökning ska inledas innan den tidsfrist som fastställts i enlighet med punkt 2 löper ut.

Artikel 15

Riskbedömning och förvaltning av förorenade områden

1. Medlemsstaterna ska fastställa den specifika metoden för att avgöra de områdesspecifika riskerna i förorenade områden. Denna metod ska bygga på de faser och krav för områdesspecifik riskbedömning som förtecknas i bilaga VI.

⁷⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

⁷⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

2. Medlemsstaterna ska definiera vad som utgör en oacceptabel risk för människors hälsa och för miljön på grund av förorenade områden, med beaktande av befintlig vetenskaplig kunskap, försiktighetsprincipen, lokala särdrag samt pågående och framtida markanvändning.
3. För varje förorenat område som identifierats i enlighet med artikel 14 eller på något annat sätt ska den ansvariga behöriga myndigheten utföra en områdesspecifik bedömning av pågående och planerad markanvändning för att avgöra huruvida det förorenade området innebär oacceptabla risker för människors hälsa eller för miljön.
4. På grundval av resultatet av den bedömning som avses i punkt 3 ska den ansvariga behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att minska riskerna till en nivå som är godtagbar för människors hälsa och för miljön (*riskbegränsande åtgärder*).
5. De riskbegränsande åtgärderna kan bestå av de åtgärder som avses i bilaga V. Vid beslut om lämpliga riskbegränsande åtgärder ska den behöriga myndigheten ta hänsyn till kostnader, fördelar, effektivitet, varaktighet och teknisk lämplighet för de tillgängliga riskbegränsande åtgärderna.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att ändra bilagorna V och VI i syfte att anpassa förteckningen över riskbegränsande åtgärder och kraven för områdesspecifik riskbedömning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Artikel 16

Register

1. Senast den (*Publikationsbyrå: för in datum = 4 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*) ska medlemsstaterna i enlighet med punkt 2 upprätta ett register över förorenade områden och potentiellt förorenade områden.
2. Registret ska innehålla den information som fastställs i bilaga VII.
3. Registret ska förvaltas av den ansvariga behöriga myndigheten och ska regelbundet ses över och uppdateras.
4. Medlemsstaterna ska offentliggöra det register och den information som avses i punkterna 1 och 2. Den behöriga myndigheten får vägra eller begränsa utlämnandet av information om villkoren i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG⁷⁸ är uppfyllda.
Registret ska göras tillgängligt i en georefererad rumslig onlinedatabas.
5. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av registrets format. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.

⁷⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

Kapitel V

Finansiering, information till allmänheten och rapporter från medlemsstaterna

Artikel 17

Unionsfinansiering

Med tanke på att inrättande av markövervakning, hållbar förvaltning och återställande av mark är prioriterade ska genomförandet av detta direktiv stödjas av unionens befintliga finansieringsprogram i enlighet med programmens tillämpliga regler och villkor.

Artikel 18

Rapporter från medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska rapportera följande data och information elektroniskt till kommissionen och EEA vart femte år:
 - (a) Alla data och resultat från den markhälsoövervakning och den markhälsobedömning som utförts i enlighet med artiklarna 6–9.
 - (b) En trendanalys av markhälsan med avseende på de deskriptorer som förtecknas i delarna A, B och C i bilaga I och med avseende på de indikatorer för markexploatering och hårdgörning av mark som förtecknas i del D i bilaga I, i enlighet med artikel 9.
 - (c) En sammanfattning av framstegen i fråga om
 - i) genomförandet av principer för hållbar markförvaltning i enlighet med artikel 10,
 - ii) registrering, identifiering, undersökning och förvaltning av förorenade områden i enlighet med artiklarna 12–16.
 - (d) De data och den information som finns i det register som avses i artikel 16.

De första rapporterna ska lämnas in senast den ... (*Publikationsbyrå: för in datum = 5 år och 6 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*).
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kommissionen och EEA har ständig tillgång till den information och de data som avses i punkt 1.
3. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med tillgång online till följande:
 - (a) En aktuell förteckning över och rumsliga data för de markdistrikt som avses i artikel 4 senast den ... (*Publikationsbyrå: för in datum = 2 år och 3 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*).
 - (b) En aktuell förteckning över de behöriga myndigheter som avses i artikel 5 senast den ... (*Publikationsbyrå: för in datum = 2 år och 3 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*).
 - (c) De åtgärder och hållbara markförvaltningsmetoder som avses i artikel 10 senast den ... (*Publikationsbyrå: för in datum = 4 år och 3 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*).

4. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa formatet och formerna för inlämning av den information som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.

Artikel 19

Information till allmänheten

1. Medlemsstaterna ska offentliggöra de data som genereras genom övervakning som utförs enligt artikel 8 och bedömningar som utförs enligt artikel 9 i detta direktiv och göra dem tillgängliga för allmänheten, i enlighet med bestämmelserna i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG⁷⁹ för geografiskt explicita data, och i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2019/1024 för andra data.
2. Kommissionen ska säkerställa att markhälsodata som görs tillgängliga genom den digitala portal för markhälsodata som avses i artikel 6 är tillgänglig för allmänheten i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁸⁰ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006⁸¹.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som avses i artikel 18 i detta direktiv är tillgänglig och åtkomlig för allmänheten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG, 2007/2/EG och (EU) 2019/1024⁸².
4. Utlämnande av information som krävs enligt detta direktiv får vägras eller begränsas om villkoren i artikel 4 i direktiv 2003/4/EG är uppfyllda.

Kapitel VI

Delegering och kommittéförfarande

Artikel 20

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 10, 15 och 16 ges till kommissionen tills vidare från och med den dag då detta direktiv träder i kraft.

⁷⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁸⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁸¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på unionens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁸² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1024 av den 20 juni 2019 om öppna data och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 172, 26.6.2019, s. 56).

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8, 10, 15 och 16 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 8, 10, 15 och 16 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel VII

Slutbestämmelser

Artikel 22

Rätt till rättslig prövning

Medlemsstaterna ska säkerställa att personer ur allmänheten, i enlighet med nationell rätt, som har ett tillräckligt intresse eller som hävdar att en rättighet kränks, har tillgång till ett prövningsförfarande inför domstol eller ett oberoende och opartiskt organ som inrättats genom lag för att bestrida den faktiska eller formella giltigheten av markhalsobedömningen, de åtgärder som vidtagits i enlighet med detta direktiv och eventuell underlåtenhet att agera från de behöriga myndigheternas sida.

Medlemsstaterna ska fastställa vad som utgör ett tillräckligt intresse och kränkning av en rättighet, i enlighet med målet att ge allmänheten omfattande tillgång till rättslig prövning. Vid tillämpningen av första stycket ska varje icke-statlig miljöskyddsorganisation som uppfyller kraven i nationell lagstiftning anses ha rättigheter som kan kränkas och deras intresse ska anses vara tillräckligt.

De prövningsförfaranden som avses i första stycket ska vara skäliga, rättvisa, snabba och kostnadsfria eller inte oöverkomligt kostsamma, och de ska tillhandahålla lämpliga och effektiva rättsmedel, inbegripet förbudsföreläggande när så är lämpligt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att praktiska upplysningar om de administrativa eller rättsliga överprövningsförfaranden som avses i denna artikel finns tillgängliga för allmänheten.

Artikel 23

Sanktioner

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för fysiska och juridiska personers överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv, och säkerställa att dessa regler genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
2. De sanktioner som avses i punkt 1 ska innefatta böter som är proportionerliga mot omsättningen för den juridiska person eller inkomsten för den fysiska person som har begått överträdelsen. Nivån på böterna ska beräknas på ett sådant sätt att det säkerställs att de på ett ändamålsenligt sätt berövar den person som är ansvarig för överträdelsen de ekonomiska fördelar som härrör från överträdelsen. Om en juridisk person begår en överträdelse ska böterna stå i proportion till den juridiska personens årsomsättning i den berörda medlemsstaten, med beaktande av bland annat särdragen för små och medelstora företag.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de sanktioner som fastställs i enlighet med denna artikel tar vederbörlig hänsyn till följande, beroende på vad som är tillämpligt:
 - (a) Överträdelsens karaktär, allvarlighetsgrad och omfattning.
 - (b) Om överträdelsen skett med uppsåt eller genom oaktsamhet.
 - (c) Den befolkning eller miljö som drabbats av överträdelsen, med beaktande av hur överträdelsen påverkat målet att uppnå en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön.
4. Medlemsstaterna ska utan skäligt dröjsmål till kommissionen anmäla de regler och åtgärder som avses i punkt 1 samt eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 24

Utvärdering och översyn

1. Senast den (*Publikationsbyrå: för in datum = 6 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*) ska kommissionen göra en utvärdering av detta direktiv för att bedöma framstegen mot direktivets mål och behovet av att ändra dess bestämmelser så att kraven blir mer specifika, för att säkerställa att mark med dålig markhälsa återställs och att all mark är frisk senast 2050. Denna utvärdering ska bland annat beakta följande faktorer:
 - (a) De erfarenheter som gjorts vid genomförandet av detta direktiv.
 - (b) De data och den information som avses i artikel 18.
 - (c) Relevanta vetenskapliga och analytiska data, däribland resultat från forskningsprojekt som finansieras av unionen.

- (d) En analys av hur långt det är kvar för att uppnå målet om frisk mark senast 2050.
 - (e) En analys av eventuellt behov av att anpassa bestämmelserna i detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, särskilt i fråga om följande punkter:
 - i) Definitionen av frisk mark.
 - ii) Fastställandet av kriterierna för markdeskriptor som förtecknas i del C i bilaga I.
 - iii) Tillägg av nya markdeskriptorer för övervakningsändamål.
2. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de huvudsakliga resultaten av den utvärdering som avses i punkt 1 för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 25

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*Publikationsbyrå: för in datum = 2 år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande*] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att efterleva detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
- När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 26

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 27

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

1.2. Berörda politikområden

1.3. Förslaget eller initiativet avser

1.4. Mål

1.4.1. *Allmänt/allmänna mål:*

1.4.2. *Specifikt/specifika mål:*

1.4.3. *Verkan eller resultat som förväntas*

1.4.4. *Prestationsindikatorer*

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

1.5.4. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

1.5.5. *Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

1.6. Förslagets eller initiativets beräknade varaktighet och beräknade inverkan på budgeten

1.7. Planerad(e) genomförandemetod(er)

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

- 3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE INVERKAN PÅ BUDGETEN**
- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten**
- 3.2. Förslagens beräknade inverkan på anslagen**
 - 3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag*
 - 3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.3.1 Beräknat personalbehov*
 - 3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna**

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om markövervakning och markresiliens (lag om markövervakning).

1.2 Berörda politikområden

09 – Miljö och klimatpolitik

Verksamheter:

09 02 – Programmet för miljö och klimatpolitik (Life)

1.3 Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁸³

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4 Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Syftet med det föreslagna direktivet är att bidra till att åtgärda följande stora samhällsutmaningar:

– Uppnå klimatneutralitet och motståndskraft mot klimatförändringar.

– Hejda förlusten av biologisk mångfald och fullgöra internationella åtaganden om biologisk mångfald.

– Minska föroreningarna till nivåer som inte längre anses vara skadliga för människors hälsa och miljön.

– Fullgöra internationella åtaganden om markförstöretsneutralitet.

1.4.2 Specifikt/specifika mål:

Som en förlängning av det allmänna målet är det specifika målet för detta förslag till direktiv följande:

– Att stoppa markförstörelsen och uppnå friska marker i hela EU senast 2050, så att man säkerställer att EU:s mark kan tillhandahålla flera olika ekosystemtjänster i en omfattning som är tillräcklig för att tillgodose miljömässiga, samhälleliga och ekonomiska behov, och minskar markföroreningarna till nivåer som inte längre anses vara skadliga för människors hälsa och miljön.

Som en förlängning av det specifika målet är de operativa målen följande:

– Att fastställa åtgärder för att stoppa markförstörelsen och återställa markhälsan.

⁸³

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

- Att upprätta en effektiv ram för att säkerställa genomförandet, särskilt genom medlemsstaternas skyldighet till bedömning av markhälsan samt till rapportering och översyn.

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Det föreslagna initiativet kommer att ge betydande miljöfördelar och förbättra markhälsan med dominoeffekter på kvaliteten på både vatten och luft, biologisk mångfald, klimatfördelar och livsmedelsfördelar. Det tar upp de risker för människors hälsa och miljön som orsakas av förorenade områden.

Nuvarande och kommande generationers välfärd och välbefinnande beror på markhälsan.

Genomförandet av förslaget förväntas skapa många möjligheter för små och medelstora företag, både för tillväxt (t.ex. undersökning och sanering av förorenade områden, rådgivningstjänster för markhälsa, marktestlaboratorier) och för innovation när det gäller att utforma och tillämpa åtgärder för hållbar markförvaltning och återställande, samt när det gäller undersökning och sanering av förorenad mark.

Genomförandet av markövervakningen förväntas också skapa möjligheter för forskning och utveckling och för företag att utveckla parametrar och markobservation.

1.4.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Genomförandet av förslaget bör säkerställa att marken i hela EU är frisk senast 2050 och att den förvaltas hållbart så att den inte försämras ytterligare.

Dessa är de viktigaste indikatorer som planeras för övervakningen av genomförandet:

- Antalet övervakningspunkter för markhälsa.
- Andelen av EU:s territorium där marken är frisk.
- Antagna åtgärder för hållbar markförvaltning.
- De åtgärder för återställande av mark som vidtagits.
- Antalet potentiellt förorenade platser som registrerats i de särskilda nationella registren.
- Antalet undersökta potentiellt förorenade områden.
- Antalet sanerade eller korrekt förvaltade förorenade områden.

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Det föreslagna direktivet kommer att träda i kraft efter att det antagits, men det kommer att finnas en införlivandeperiod på två år för medlemsstaterna att anta och anmäla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Under denna införlivandeperiod kommer kommissionen att bistå medlemsstaterna genom

- vägledningsdokument för införlivandet av direktivet,
- utarbetande av olika väglednings- och informationsmaterial vid behov när det gäller genomförandet av direktivet,
- en helpdesk-funktion.

Efter antagandet av direktivet kommer kommissionen

- regelbundet att sammankalla den särskilda nya kommittén som ska bistå kommissionen samt expertgruppsmöten,
- att vidta nödvändiga åtgärder och arrangemang för att uppdatera och införa Lucas Soil-programmet som kommer att komplettera medlemsstaternas övervakningsramar.

När tidsfristen för införlivande har löpt ut kommer kommissionen, i enlighet med sin politik för kontroll av genomförandet av EU-lagstiftningen, att

- kontrollera att de införlivandeåtgärder som anmälts av medlemsstaterna är fullständiga och vid behov inleda överträdelseförfaranden,
- kontrollera att medlemsstaternas införlivandeåtgärder överensstämmer med kraven och vid behov inleda överträdelseförfaranden.

När tidsfristen för införlivande har löpt ut kommer medlemsstaterna att behöva införa lämplig styrning,

upprätta markdistrikt,

införa en ram för markövervakning, inbegripet fastställande av provtagningspunkter och antagande av metoder,

upprätta ett register över potentiellt förorenade områden.

- 1.5.2 *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Drivkrafterna och effekterna av markförstöring överskrider de nationella gränserna och minskar tillhandahållandet av ekosystemtjänster i hela EU och dess grannar. Nationella åtgärder har visat sig vara otillräckliga för att hantera markförstöringen i hela EU och har lett till olika nivåer av miljöskydd och skydd av människors hälsa.

Förväntat mervärde för EU (i efterhand)

Samordnade åtgärder på EU-nivå förväntas skapa synergieffekter, ändamålsenlighet och effektivitetsvinster för övervakning och återställande av markhälsa och säkerställa att marken förvaltas på ett hållbart sätt. Samordnade åtgärder förväntas också uppfylla de åtaganden som även bygger på markhälsa i EU och i ett globalt sammanhang, nämligen att ta itu med klimatförändringar, vända förlusten av biologisk mångfald, sträva efter nollförorening och uppnå markförstörensneutralitet.

Slutligen förväntas åtgärder på EU-nivå hantera potentiella snedvridningar på den inre marknaden och illojal konkurrens mellan företag, eftersom miljökraven är lägre i vissa medlemsstater.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

I april 2002 tillkännagav kommissionen för första gången sin avsikt att utarbeta en strategi för markskydd och att lägga grunden för ett förslag till EU-lagstiftning om mark. Ett första förslag antogs därefter under 2006 av kommissionen, men svåra politiska diskussioner ägde rum i Europeiska unionens råd under flera på varandra följande EU-ordförandeskap. Ingen överenskommelse nåddes på grund av en blockerande minoritet på fem medlemsstater. Till följd av detta drog kommissionen 2014 tillbaka sitt förslag.

Debatterna visade att reglering av mark på EU-nivå kan ge upphov till motstånd från olika intressentgrupper och medlemsstater. Innan kommissionen utarbetade detta nya initiativ gjorde den därför stora satsningar när det gäller att träffa och samråda med intressenter och medlemsstater, vissa genom att inrätta en EU-expertgrupp för markskydd.

Särskild uppmärksamhet ägnades åt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna genom tillräcklig flexibilitet. I förslaget tas också stor hänsyn till markernas, klimatförhållandenas och markanvändningens variation.

En mer resultatorienterad strategi med tydliga mål och mindre fokus på den process eller de åtgärder som ska genomföras ger större flexibilitet på nationell nivå, samtidigt som behovet av att skydda marken på ett enhetligt sätt i hela EU tillfredsställs.

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Initiativet omfattas av rubrik 3 (Naturresurser och miljö) avdelning 9 (Miljö och klimatpolitik) i den fleråriga budgetramen (MFF) 2021–2027.

Initiativet faller inom ramen för den europeiska gröna given. Det följer också av och bidrar till att uppnå de ambitioner som anges i EU:s markstrategi för 2030. EU:s markstrategi är ett viktigt inslag i EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030. Den fastställer en ram och konkreta åtgärder för att skydda och återställa mark och se till att den används på ett hållbart sätt. Den fastställer även visioner och mål för att åstadkomma frisk mark senast 2050 genom konkreta åtgärder senast 2030.

Förslaget kompletterar andra åtgärder som beskrivs i strategin för biologisk mångfald 2030 (t.ex. lagen om restaurering av natur) och i EU:s markstrategi (t.ex. vägledningen om riskbedömning, hårdgörning av mark och finansiering).

Medlemsstaternas och företagens genomförande av initiativet från kommer att stödjas av en rad EU-program, t.ex. Europeiska garantifonden för jordbruket, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, Europeiska regionala utvecklingsfonden, sammanhållningsfonden, programmet för miljö- och klimatpolitik (Life), ramprogrammet för forskning och innovation (Horisont Europa), särskilt genom Horisont Europa-uppdraget ”En giv för den europeiska marken”, faciliteten för återhämtning och resiliens, InvestEU och nationell finansiering från EU:s medlemsstater samt privat finansiering.

1.5.5 *Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Genomförandet av det nya direktivet kommer att medföra att kommissionen får nya uppgifter och verksamheter. Detta kommer att kräva personalresurser, stöd från EEA, upphandlingsresurser för externa uppdragstagare och ett eller flera administrativa avtal med JRC.

Det finns för närvarande inget särskilt bindande EU-instrument om mark, och genomförandet och övervakningen av direktivet är därför nya ansvarsområden för kommissionen och medlemsstaterna.

Detta kräver ytterligare resurser med god kapacitet för politisk bedömning, kunskaper om politiken, analytisk förmåga, oberoende och motståndskraft under hela det långsiktiga genomförandet av lagstiftningen. Ytterligare expertstöd kommer också att behövas, även genom utkontraktering där så är möjligt, men kärnuppgifter med en hög grad av politisk känslighet måste utföras av kommissionen.

1.6 Förslagets eller initiativets beräknade varaktighet och beräknade inverkan på budgeten

☐ **Begränsad varaktighet**

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ inverkan på budgeten från och med YYYY till och med YYYY för åtaganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningar.

☒ **Obegränsad varaktighet**

- Genomförande med en inledande period som motsvarar införlivandeperioden på två år
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer,
- ☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten.
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Ej tillämpligt

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Detta initiativ innefattar upphandling, administrativa överenskommelser med JRC, och effekter på COM/HR. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Ej tillämpligt – jfr ovan.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Ej tillämpligt – jfr ovan.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Ej tillämpligt – jfr ovan.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Ej tillämpligt – jfr ovan.

3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE INVERKAN PÅ BUDGETEN

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten

- Befintliga budgetposter

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff ⁸⁴ .	från Efta-länder ⁸⁵	från kandidatländer och potentiella kandidater ⁸⁶	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
3	09 02 01 – Natur och biologisk mångfald	Diff.	JA	NEJ	JA	NEJ
7	20 01 02 01 – Lön och ersättningar	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 03 – Nationella tjänstemän som anställs tillfälligt vid institutionen	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 01 – Utgifter för tjänsteresor och representation	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02 Möten, expertgrupper	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 03 – Kommittéer	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås: ej tillämpligt

⁸⁴ Diff. = differentierade anslag/Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

⁸⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁸⁶ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2 Förslagets beräknade inverkan på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	Inre marknaden, innovation och digitalisering
---	----------	---

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
GD: JRC							
○ Personalresurser			0,342	0,513	0,513	0,513	1,881
○ Övriga administrativa utgifter							
TOTALT GD JRC	Anslag		0,342	0,513	0,513	0,513	1,881

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Naturresurser och miljö
---	----------	-------------------------

			2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
GD: Miljö								
○ Driftsanslag								
09 02 01 – Natur och biologisk mångfald	Åtaganden	(1a)		0,500	0,500	0,500	0,500	2,000
	Betalningar	(2a)		0,500	0,500	0,500	0,500	2,000

Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁸⁷								
Budgetrubrik		(3)						
TOTALA anslag för GD Miljö	Åtaganden	=1a+3		0,500	0,500	0,500	0,500	2,000
	Betalningar	=2a +3		0,500	0,500	0,500	0,500	2,000

Det belopp som anges ovan kommer att behövas för att stödja olika genomförandeuppgifter som kommer att utföras av GD Miljö och JRC med anknytning till lagstiftningsbestämmelserna.

Den upphandlade verksamheten omfattar ett allmänt stödkontrakt för genomförandet av förslaget.

Dessutom ingår administrativa avtal med JRC i denna kategori, särskilt om inrättande av en integrerad övervakning.

	<i>Alla kostnader utom HR och Administrativa kostnader</i>	(miljoner euro (avrundat till tre decimaler))					
uppgifter	resurser	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
Allmänt stöd för genomförandet av direktivet (utarbetande av teknisk vägledning, stöd till medlemsstaternas införlivande och genomförande osv.)	Tjänstekontrakt/externa experter		0,150	0,150	0,150	0,150	0,600

⁸⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Ytterligare ekonomiskt bidrag (en del av GD Miljö) för genomförandet av Lucas-undersökningen och dess modul Lucas Soil (i avvaktan på fastställandet av bidrag från andra generaldirektorat) ⁸⁸ .			0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Uppgradering av EU:s observationsorgan för markskydd, resultattavlan för markhälsa, Lucas Soil; integrera data från Lucas Soil och från medlemsstaterna; underlätta harmonisering av metoder. Tillhandahålla stöd för införlivande och genomförande av direktivet, särskilt när det gäller markexploatering och markförorening, och då integrera medlemsstaternas övervakningselement och främja harmonisering	Administrativt avtal mellan GD Miljö och JRC		0,350	0,350	0,350	0,350	1,400
Totalt			0,500	0,500	0,500	0,500	2,000

När det gäller Europeiska miljöbyrån (EEA) kommer inverkan på byrån och det eventuella behovet av förstärkning i förekommande fall att beskrivas i en särskild finansieringsöversikt där alla relevanta föreslagna initiativ anges.

○ TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)						
	Betalningar	(5)						

⁸⁸ Fram till 2022 har Lucas-undersökningen genomförts genom överflyttning av budgetmedel från flera generaldirektorat. Baserat på de senaste bidragen från GD Miljö, som motsvarar 1 100 000 euro per år, förväntas inget ytterligare belopp behövas från GD Miljö. Eftersom direktivet kräver regelbunden övervakning ska ett särskilt budgetanslag och en särskild budgetpost planeras i nästa fleråriga budgetram, som ska genomföras i samförstånd med alla berörda generaldirektorat (t.ex. genom ett samförståndsavtal).

○ TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)						
TOTALA anslag för RUBRIK 3 MILJÖ i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	0,000	0,500	0,500	0,500	0,500	2,000
	Betalningar	=5+6	0,000	0,500	0,500	0,500	0,500	2,000

○ TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)		Åtaganden	(4)					
		Betalningar	(5)					
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsposter)			(6)					
TOTALA anslag under RUBRIKERN 1–6 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	0,000	0,842	1,013	1,013	1,013	3,881
	Betalningar	=5+6	0,000	0,842	1,013	1,013	1,013	3,881

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga 5 till kommissionens beslut om interna bestämmelser för genomförandet av kommissionens avsnitt av Europeiska unionens allmänna budget), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
GD: Miljö							
○ Personalresurser			0,528	0,699	0,699	0,870	2,796
○ Övriga administrativa utgifter		0,031	0,062	0,110	0,110	0,110	0,423
TOTALT för GD Miljö	Anslag	0,031	0,590	0,809	0,809	0,980	3,219

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
GD: Eurostat							
○ Personalresurser			0,342	0,342	0,433	0,433	1,550
○ Övriga administrativa utgifter		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALT GD Eurostat	Anslag	0,000	0,342	0,342	0,433	0,433	1,550

Kostnaden per heltidsekvivalent (AD/AST) beräknas till 171 000 euro per år och till 91 000 euro per år för CA. Övriga administrativa utgifter avser kommitté- och expertgruppsammanträden, uppdrag och andra kostnader avseende denna personal.

TOTALA anslag inom ramen för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,031	0,932	1,151	1,242	1,413	4,769
--	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,031	1,774	2,164	2,255	2,426	8,650
	Betalningar	0,031	1,774	2,164	2,255	2,426	8,650

3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtaganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ↓			År n		År n+1		År n+2		År n+3		För in så många år som behövs för att redovisa under hur lång tid resursanvändningen påverkas (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	OUTPUT																	
	Typ ⁸⁹	Genomsnitt liga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁹⁰ ...																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
- Output																		

⁸⁹ Resultat som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁹⁰ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

Delsumma för specifikt mål nr 2																
TOTALT																

3.2.3

1.1.1.1 Beräknat behov av administrativa anslag inom kommissionen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
--	------	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser	0,000	0,870	1,041	1,132	1,303	4,346
Övriga administrativa utgifter	0,031	0,062	0,110	0,110	0,110	0,423
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,031	0,932	1,151	1,242	1,413	4,769

Kostnaden per heltidsekvivalent (AD/AST) beräknas till 171 000 euro/år. "Övriga administrativa utgifter" avser kommitté- och expertgruppsammanträden, uppdrag och andra kostnader avseende denna personal.

Utanför RUBRIK 7⁹¹ i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser (JRC)		0,342	0,513	0,513	0,513	1,881
Andra utgifter av administrativ natur						
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	ej tillämpli gt	0,342	0,513	0,513	0,513	1,881

TOTALT	0,031	1,274	1,664	1,755	1,926	6,650
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Personalbehov och andra utgifter av administrativ natur ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, samt vid behov ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁹¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1 Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2023	2024	2025	2026	2027
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna) – GD Miljö		2	3	3	4
20 01 02 01 (Kommissionens huvudkontor och representationskontor) – Eurostat		2	2	2	2
20 01 02 03 (Delegationer)					
01 01 01 01 (Indirekta forskningsåtgärder)					
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder) – JRC		2	3	3	3
Andra budgetrubriker (ange vilka)					
20 02 01(kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget) – GD Miljö		2	2	2	2
20 02 01(kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget) – Eurostat				1	1
20 02 03 (Kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)					
XX 01 xx yy zz ⁹	- vid huvudkontoret				
	- vid delegationer				
01 01 01 02 (Kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)					
01 01 01 12 (Kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)					
Andra budgetposter (ange vilka)					
TOTALT		8	10	11	12

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, samt vid behov ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda GD Miljö	Utarbeta och leda utarbetandet av teknisk vägledning och ge stöd till medlemsstaterna vid införlivandet och genomförandet av initiativet, särskilt på följande områden: Kriterier för markhälsa, provtagning, data, metoder, bedömning, övervakning och analys; markdistrikt; markexploatering; register över förorenade områden. Föra en dialog om markhälsa med medlemsstaterna, deras behöriga myndigheter och EEA, inbegripet inom ramen för relevanta expertgrupper och kommittéer; rapportera till Europaparlamentet och rådet. Förbereda och leda övervakningen och kontrollen av medlemsstaternas införlivande och genomförande av lagstiftningen; anpassningen av EU:s markobservatorium och dess resultattavla för markhälsa, och även integrera uppgifter från medlemsstaterna; anpassningen av EU:s statistiska undersökning Lucas till de nya kraven i lagen. Utarbeta eventuella nya genomförandeakter från kommissionen och få dem antagna, samt uppdatera bilagor.
Extern personal	Utstationerade nationella experter som ska tillhandahålla sakkunskap om nationella system, begränsningar och möjligheter att utforma en effektiv vägledning och ett effektivt och ändamålsenligt stöd till medlemsstaterna när det gäller införlivande och genomförande.

Tjänstemän och tillfälligt anställda GD JRC	Leda uppgraderingen av EU:s observationsorgan för markskydd och resultattavlan för markhälsa till direktivets krav. Tillhandahålla tekniskt stöd för att hjälpa medlemsstaterna att införliva och genomföra direktivet. Underlätta att fylla i kunskapsluckorna avseende direktivet och samverka med forskningsprogram, t.ex. för eventuella nödvändiga uppdateringar av direktivets bilagor. Tillhandahålla den nödvändiga relevanta kunskapsuppdateringen för GD Miljös politiska uppgifter rörande direktivet. Uppgradera Lucas Soil för att göra den förenlig med direktivets krav.
Tjänstemän och tillfälligt anställda Eurostat	Anpassa och uppgradera EU:s statistiska undersökning Lucas till de nya kvalitetskraven i direktivet. Sköta EU:s statistiska undersökning Lucas och förvalta relaterade kontrakt. Anpassa datahanteringsverktyget och den tillhörande it-infrastrukturen för att uppfylla direktivets datakvalitetskrav.

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

De kostnader som förutses inom ramen för budgetpost 09 02 01 kommer att bäras av Life-programmet och kommer att planeras inom ramen för den årliga förvaltningsplanen för GD Miljö. För de personalresurser som krävs ska helst ytterligare anslag avsättas inom ramen för det årliga förfarandet för tilldelning av anslag.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.
- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetposter samt motsvarande belopp.
--

3.2.5 Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ⁹²	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa under hur lång tid resursanvändningen påverkas (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁹²

Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”n” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster

inkomsterna är avsatta för särskilda utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Inkomstposter i den årliga budgeten:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁹³						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa under hur lång tid resursanvändningen påverkas (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka utgiftsposter i budgeten som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. den metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]

⁹³ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.